Skeninge möte.

S. H. T.-Operett i 3 akter och 5 öppningar.

Planen af **Hugo Lindeberg.** Orden af **Magnus Appelberg.** Musiken af **Theodor Lagercrantz.**

LINKÖPING. C. F. RIDDERSTADS BOKTRYCKERI, 1882.

Förord till den elektroniska utgåvan

Scannade bilder och OCR-text har kopierats från Kungliga biblioteket i januari 2014 för att kunna korrekturläsas.

Det omnämnda S.H.T. var ett av Appelberg grundat studentikost ordenssällskap inom Göteborgs nation vid Uppsala universitet, som senare även fick filialloger på andra orter. Det är oklart vem den nämnde Hugo Lindeberg är, men det finns en person med detta namn, född 1834 i Väderstad, som 1853 skrevs in vid Uppsala universitet och 1870 blev kronofogde i Östergötland.

Personerna. VILHELM AF SABINA, Påflig Legat. OLAUS, Curatus i Skeninge. MÄSTER SVANTE, Vapensmed. FOLKE, Väpnare lios Birger Jarl i Bjälbo. ELSA, Mäster Svantes dotter. RAGATA, Olai hushållerska. HUDIK, Vapensmedsgesäll. HILARIUS, Vapensven hos Vilhelm af Sabina, BRYNGEL, Vapensmedslärling. Vapensmedsgesäller och lärlingar. Legatens svenner. (Händelsen försiggår i Skeninge år 1248.) ihV>i\st:i akten. Första öppningen. Mäster Svantes vapenverkstad. Första scenen. Vid ridåns uppgång äro Svante, hans gesäller och lärlin- gar sysselsatta med vapensmide. K u p l e t t e r . 1. SVANTE. Här lefva vi sälle vid Skenaåns strand, Ty staden är caput i Gothise laud, Omg-ifne vi äro af fetaste slätten Och tygeln på folket är "Skeningerätten". J a , ja, ja! Vår stad är så bra, Men en marknad måste vi ha'. Kör (under fortsatt vopensmide). Ja, ja, ja! Vår stad är så bra, Men en marknad måste vi ha'. 2. Vår handel den blomstrar liksom våra skrån, Vi bönderna lijelpa med vexlar och lån,4 Från utrikes ort ha' vi stora offerter Och Jarlen i Bjälbo här torg-ar med ärter. Ja, ja, ja etc. IC ö r. Ja, ja, ja etc. 3. Men storheten alltid sin afundsman får, Den satsen är giltig i dag som_i går, Nu Lastköping*), Mjölby och Ödsjö med flera Af dylika hålor oss börja genera. Ja, ja, ja etc. Iv ö r. Ja, ja, ja etc. 4. Ett medel jag uttänkt, det bästa som fanns, Att skänka åt staden ny it rykte och glans: Att oxmarknad hålla Sanct Olof till ära Vi åldermän ämna hos påfven begära. Ja, ja, ja etc. K ö r. Ja, ja, ja etc. 5. Se'n Skeninge växer i storhet och prakt, Och grunden dertill är det jag, som har lagt. En efterverld prisa mig skall utan måtta f ö r livad jag gjort tolfhundra fyrtio åtta. Ja, ja, ja etc. K ö r . Ja, ja, ja etc. ') Vadstenas benämning 1248.5 R e-c i t a t i f. SVAMTE. Eätt så! Så bör ett vapensmide gå. livad lider tiden nu, livar ha' vi Bryngel, Hvar håller han väl hus? (får siyte pä honom) Hör hit, dili slyngel, Är livilans timme? beyngel (med ett stort timglas). Ja, se här, Vårt största timglas ré'n utrunnet är. SVANTE. Så är vårt arbete för dagen slut. I morgon fridag är, ty- som ni vet förut, En märklig dag för Skeninge inträder, Då samlas till vår stad en mängd af kyrkans fäder Att öfve i lägga om de vigtiga förslag, Som enligt Påfvens bud snart torde blifva lag Derjemte kommer hit från Rom en hög prelat, Som Påfvens fullmakt har att vara dess Legat. Den mannen firas bör, om han oss är bevågen, Vi lätt den marknad fä, som leker oss i hågen. Gån derför hem, god t folk, i sång or öfven bra, Men lär er framför allt att ropa rätt hurra! Tre hurrarop i rad, i takt och kraftigt höjda Gör' underverk och ska' legatens hjerta fröjda, Helst som det i vår stad ju alltid varit sed, Att den, som hurrat bäst, har varit vapensmed. Lägg det på minnet väl, farväl! alla (bugande sig). Guds fred, guds fred (Alla utom Svante, gä.)6 Andra scenen. SVANTE (ensam).

SVANTE. Skall då mitt liopp se'n flydda tider Nu blifva verklighet omsider Och staden sig en marknad få! Den under åratal, som farit, Har mina dagars tanke varit Och mina nätters dröm också — Jag redan lyckats så till vida, Att jag fått Jarlon på min sida. Det sägs han gillat har min plan, Liksom livar borgare i sta'n Och hela visa magistraten — Nu endast återstår legaten — Men, aj för fan! — Jag en har glömt, Hvars hjelp mig nödig är — fördömdt! Olaus är en mägtig man, Som mina planer korsa kan; Hans åsigt måste först jag veta .Och sedan honom bearbeta — (Olaus synes i fonddörren.) Tänk, hvilken tur! Der kommer han! Tredje scenen. SVANTE. OLAUS. OLAUS (talar). Salve, salve! Mäster Svante! SVANTE. Välkommen i mitt ringa hus! Er ankomst sprider frid och ljus. Säg, får jag bjuda på en kanna, Ifall ni täckes hos mig stanna? x - * ~ —7 O L A U S . Rätt gerna, mäster, blir jag qvar. Uppriktigt sagd t, min mening var, Att några ord i enrum säga få, Och öl plär smaka så förträffligt då — Derjemte flödar talet ej så torrt, Helst när som ölet är af bästa sort; Ert öl är vidtberömdt. S V A N T E . Ni smickrar bara, Men denna gången har jag prima vara. På tio tunnor malt jag bryggt ett fat, Att kunna värdigt fägna vår legat — God humle, mycket malt vid brygd af öl är dygden. (Går till ena sidodörren och ropar utåt.) Tag hit två stånkor strax af sista brygden! (Till Olaus) Var god, tag plats, sitt ner, sitt ner! Jag också har ett ord att säga^ er. (Olaus sätter sig.) O L A U S . Men stå ej sjelf, var också god och sitt! Se'n vare ordet oss emellan fritt. (Svante sätter sig. Bryngel inkommer med två ölsldnkor.) SVANTE (fattande ena ölstånkan.) För eder välgång, Domine, en klnnk jag ta'r. OLAUS (fattande andra ölstånkan). Skål, mäster, skål! (dricker) Ah, det ju nektar var! En sådan gudadryck! Jag aldrig har kännt maken. Legaten blir er blid, när han på den fått smaken. S V A N T E . Då kommer det att gå, som jag har tänkt mig saken.8 Tag än en klunk! {de dricka) Så roligt att er råka! Nu står jag till er tjenst, fritt må ni språka. OLAUS. Om ordet än är fritt, är början alltid svår, Men ölet skänkt mig mod och jag till ämnet går. Jag nu i några år Curatus varit här, Jag med mitt gäll är nöjd — det bland de bästa är — Det föder godt sin man, törhända några fler Ocli derför har jag tänkt, att ej gå ogift mer. Mig tycks, att äfven jag bör äkta sällhet smaka Och då är frågan den: livem skall jag ta till maka? Min fråga strax får svar. — Ni, mäster, skarpsynt är, Ni tvifvelsutan märkt, att jag är redan kär, Att jag förgapat mig i jungfru Elsa just, Att lienne jag mig valt till vif i nöd och lust. Hon är den skönsta mö, som finnes här i sta'n. Yill ni min svärfar bli? Nu friar jag! SVANTE (nfsides). Åh fan! Förhåller det sig så, min gubbe, är du fast. (Högt) Er fråga kom så fort, jag har ej svar i hast. För Elsa som för mig var oförväntad ära, Att henne till ert vif ni vill af mig begära. Jag henne tänkt som fru åt någon borgersman, Som henne värdig är och lycklig göra kan •— Men, som i staden här vi är' förnämst vi båda Och om vi hålla hop' fritt styra få och råda, Tål saken tänkas på — och se'n beror mitt svar På hvad för åsigt ni i andra frågor liar — Ni, till exempel, vet att jag i flera år Arbetat ifrigt för att staden marknad får —9 Vi<l mötet liar jag hopp att saken genomdrifva, I synnerhet om ni vill der mig bistånd gifva. OLAUS. I denna enda sak vi icke tänka lika, Vid uiötet ämnar jag mot marknaden predika. Säg, mäster, liar ni tänkt-, livad följd deraf skall bli? Jo, dubbel, spel och skrål, oväsen, fylleri I denna fridens bygd, som derifrån gått fri. SVANTE (stiger upp). Godt, tänker ni som så, ej mera tala vi, Men Elsa går som brud er näsa rakt förbi. OLAUS (afsides). Aj, aj! Nu var jag dum. Till allt jag måste jaka, Om det skall lyckas mig skön Elsa få till maka. (Uöyi) Jag nogsamt funnit har af edra starka skäl, Att marknad nödig är för stadens Iramtids väl. Jag lofvar göra allt, jag i min mån kan göra, Att mötet bifall ger — SVANTE. Det der sig låter höra. Tack för ert löfte, tack! Ett annat jag er ger: När staden marknad får, min Elsa tillhör er. Se här min hand och ja till edert frieri (nätter sig) Och vill ni nu som jag, på saken dricka vi. OLAUS. Det är ej endast rim, men ock reson deri. (De dricka)10 D u e t t . 1. BÅDA. Ack ja! jag mig känner så lycklig .ooli nöjd, Mitt hjerta ju klappar af fröjd. SVANTE. Omsider ett mål för min önskan jag når. OLAUS. Den skönaste flicka i staden jag får. SVANTE. Den dagen skall staden med buller och bång Sig kläda i festelig skrud. OLAUS. O, måtte nu icke den tid bli för lång Till dess jag får famna min brud! BÅDA. Ack ja! jag etc. 2. BÅDA. Hur lycklig den dagen skall blifva försann, Då en sådan seger jag vann. SVANTE. I andanom rader af oxar jag ser. OLAUS. Tänk, bruden emot mig strålande ler! SVANTE. Hvad folket skall trängas på gator ocli torg Och skränet stiga mot skyn.11 OLAUS. Vid mitt bröst skall hon glömma all trånad och sorg, Den jungfru med rosendehyn. BÅDA. Hur lycklig etc. (Båda gå belåtne.) Fjerde scenen. E L S A (inkommer synbart grubblande, afplockande blom- bladen pä en prestkrage). R e c i t a t i f. ELSA. :||: J a g älskar! :||: A r i a . I Bjälbo, der bor han, min älskade vän, Bland rosor och dejliga blader, En prydnad ibland gossar och hug3tore män, O, livad jag i hjortat är gläder! Hos honom mina tankar För evigt kastat

ankar, Och i mitt lilla bröst Hörs ekot af hans röst. I Bjälbo, der bor han, min älskade vän, Bland rosor och dejliga blader. Hans lijerta har jag fått, Mitt får han nog igen, Blott han "inviterar med spader" Hos honom mina tankar För evigt kastat ankar, Och i mitt lilla bröst Hörs ekot af hans röst.12 Femte seeiien. ELSA. FOLKE. E o c i t a t i f. FOLKE. Så får jag se Den skänaste. :||: ELSA. Hur, Folke, vågar du Min pappas vrede reta? Haii kan i detta nu Din ankomst hit få veta. FOLKE. Ack, ej så kallt På Folke blicka — Han vågar allt, Du ljufva flicka, Att än en gång få se Den skönaste. ELSA. Mitt bjertas röst jag kan ej längre dölja, Ack, huru ljuft, att få dess maning följa. FOLKE. Ja, låt lijertat tala fritt. O, gifve helgonen det vore mitt. ELSA. Folke, du är mig så kär, Att allt annat på jorden jag glömmer. Din bild jag i mitt hjerta bär, Om dig jag vaken och sofvande drömmer. BÅDA. Ja, Folke (Elsa), du är mig så kär, Att allt annat på jorden jag glömmer,Din bild jag i mitt lijerta bär, Om dig jag vaken och sofvande drömmer. ;||: Hur ljufligt att älska ocli älskas tillbaka, Och lycklig den dag jag får kalla dig maka. : J a , kärlek och tro I lijertat skall bo Och blifva vår tröst Intill lefnadens höst. (De omfamna hvararidra.) Sjette scenen. DE FÖRRE. SVANTE. SVANTE. :||: Hvad ser jag här? :[|: Elsa har du så förstått De lärdomar du af din moder fått ? (Till Folke) Och du tänker visa på Bjälbosed, Hur Skeningebrackan blir sviken, Hur Jarlens lagar om qvinnofred Skall taga sig ut i praktiken. ELSA OCH FOLKE. Ack, mäster (fader), förlåt vi svurit, Att evigt älska hvarann. SVANTE. Er ed jag djupt föraktar, Ett annat mål jag eftertraktar, Elsa skall lyda sin faders bud Och inom kort bli Olai brud. ELSA. Ve, ve, ve! Skall jag gifta mig med prosten14 FOLKE. Ve, ve, ve! Skall bon gifta sig med presten? SVANTE. Ja, ja, ja! Hon skall gifta sig med presten! ELSA. Ve, ve, ve! FOLKE. Ve, ve, ve! SVANTE. Ve, ve, ve! Andra öppningen. Ett hyardagsrum hos Curator Olaus i Skeninge. Första scenen. R A G A T A {ensam, stoppande strumpor). K u p l e t t e r . / i 1. I RAGATA. Till forna dagar återgår Min tanke än så gerna. Jag minns när jag var sjutton år Och var en fager tärna. J a g kände mig så glad och ung, Och Johan unge var då kung. 2 Jag var en menlös diifva då Och tjenado en fröken, Som icke ville ogift gå15 Igenom lifvets öken. Jag tänkte, jag, precis som hon, Vi liade samma religion. 3. Då kom en hök en vacker dag, En Eiddersman så vacker, Han smög sig i vårt dufvoslag Och gjorde små attacker. Min fröken strax sig fånga lät Och jag satt ensam qvar och grät. 4. Min far var pottomakare, Han hade två gesäller •— Den ene ömt mig älskade, Jag kände mig så säller. Min fröjd dock vansklig var och kort, GesälPn tog renseln och drog bort. 5. Nu satt jag ensam med min sorg, Jag satt i åren tvenne, J a g klagade som Ingeborg, Då Frithiof lemnat henne. Att vara Folkes amma då, Var enda tröst jag kunde få. 6. Så blef jag äldre småningom, Som alla flickor blifva, Men ingen friare mer kom Att sjunkna modet lifva. För att från ogift stånd bli frälst, Jag hade äktat livem som helst.7.- Se'n hoppets sol för mig rann opp J;ig konr till vår Curatus — J a g pysslat om lians fota kropp, lians källare och mathus. Arbetat har j a g som ett bi, För att till sist hans husfru bli. /) O, kärlek, jords och himmels under! Man säger, att du är en gud, Men då har du begått en blunder, Som icke låtit mig bli brud — J a g för ditt välde stridt och strider, Gjort mer derför i dessa tider, Ån någon annan al' mitt kön — Ej under då, om hjertat svider, När oförstådt det klagar, lider, Och ingeu kärlek får till lön — Tänk för en flicka, Ii vilket sorgligt li f, Att ej en fästman ha' i perspektiv. Nej, tacka vet j a g paradisets da'r, Dä fanns det ingen enda ogift karl. Man par om par då visste sig förena, Ty ingen går i paradis allena, Och hvarje frieri gick som en dans, Ty ingen valfrihet den tiden fanns. Ej då, som nu, det flickor fanns på lager Och aldrig hördes Cajsa Vargs: man tager. N u får en mö sig annat vänja vid, Hon ogift går i Sveriges medeltid. För litet kärlekseld i Norden är — Mån' tro det komma kan af kylan h ä r ; l)å är det otur just, så sannt j a g är Ragata, Att vara q v in na född i zona temporata.17 För mig ett hoppets halmstrå dock finns qvar — Ack, om Olaus mig till hustru ta'r — Jag derför gjort allt livad göras kan — Då borde presten göra något, han. Yid första vink jag skulle falla strax Uti hans famn — men han, han är en lurifax. Han går och slår helt djerft på annat håll Och tycker att jag sämre är än noll. En fager tös för mig han prefererar, Han mäster Svantes Elsa kurtiserar. Och så med fadren har han maskopi, Men allt skall inom kort mig kunnigt bli. Han tror att han det gör i hemlighet, Då jag är den i sta'n som allting vet, Ty blott en knappnål här till marken faller På förhand jag det vet — i form af sqvaller. — På karlar ingen qvinua lita bör. Boccaccio varnar flickor ock derför: Han råder dem att vara på sin vakt, Detsamma säger jag, som han har sagt. En visa derom på hans melodi Jag sjunga vill, ty det är schwung deri. K u p l e t t e r. 1. Att karlar, att" karlar ej är att lita på Få flickor, få flickor sig lära snart förstå. De svära trohetseder :||: ej blott ät en och två. Nej åt undici, dodici, tredici tra, la, la, la, rataplan. 2. Från blomma, till blomma, som fjärlar flyga de, Och krusa och tjusa samt jemt om kärlek be,18 Men när de en berusat :)|: de

henne öfverge, Gå till undici etc. 8. Ooh Hickan, ocli flickan, som öfvergifven går, På kartan, på kartan, den öfverblifna står — Ocli får så ogift vanka :||: i många, långa år. Ja, i undici etc. 4. Om påfve, nm påfve i Kom nu voro jag, En bulla, en bulla jag ut.gaf denna dag, Och gjorde den ej susen, :j;: kom flor af samma slag. Det kom undici etc. 5. I bullan, i bullan det skulle stå så här: Att mannen, att mannen går ogift vanskligt^är. Han bums sig måste gifta : och en blott hålla kär Och ej undici etc. 6. Ack påfve, ack påfve jag väl ej blifva kan, Men längtar så mycket att få en äkta man - Och får jag ej Olaus :|j: jag gerna ta'r en ann'. Jag tar undici, dodici, tredici, tra, la, la, la rataplan. (Tal) Ja, som jag alltid sagt, jag säger änn': De värsta ibland menniskor ä' män, Och livad som saken vidare förvärrar, Ar: cjvinnan blifvit slaf och männen herrar. Här borde andra bullar blifva af, Men dessförinnan ligger jag i graf. När qvinnan börjar sig emancipera Sexhundra år väl gått och ännu flera. —19 Olaus kommer nu — i trappan liöras fjät — Nu gäller vara morsk. N u burjas det! (Fortsätter att slappa strumpor under det hon sakta gnolar: Jag tar undici, dodici, tredici, tra, la, la, la) Andra scenen. E A GrA T A. OLAUS. OLAUS. God cj-väll, Kagata! Huru står det till? EAGATA. Jo, illa eller bra, allt som ni- vill. OLAUS. Hvad menar dvi? EAGATA. Ni frågar livad jag menar, Ni stor förmåga bar att reta stenar — J a g har nu menat, jag, i femton långa år, Men ni är lika dum och ingenting förstår — l)å hvarje blick, hvart ord, allting tycks tydligt säga: J a g vill er maka bli, jag vill er kärlek ega. Tänk, bur jag släpat har, hur jag för er bar stretat Från morgon och till qväll och för ort väl arbetat. Den mat, ni bäst tyckt om, ni alltid af mig fått, Kortlett, er älsklingsrätt, ju simmat har i flott. Af björkens söta saft, af bär, jag bryggt er viner, Serverat eder fläsk, som aldrig sett triehiner. Kaftanen hållit ren, i strumporna satt stopp. livad bar jag nu för det? Ej ens en smula hopp. Ni obarmhertig är —- Ni hör till do personer, Hvars enda njutning är, att gäcka illusioner. När jag blef kär i er, begick jag allt en faute; J a g trodde ni var svag, då ni är en despot.20 Ni krossar lijertan ni, som andra krossa glas — E t t qvinnohjerta är för er blott table raso. Men hoppet aldrig dör — än allt kan ändras om — Kom till mitt varma bröst, Curatus! kom, o kom! Lät mig din maka bli', låt mig, ej kyrkan ärfva, Hvad du af jordiskt gods har kunnat dig förvärfva. O, var ej längre g ry m! OLAUS. Nej, jag för gammal är Att gifta mig nu mer, än mindre bljfva kär. EAGATA. Skyll ej på ålderdom. N u ljög ni kapitalt —•• Ert falska hjorta re'n en älskarinna valt. En snärta u n g och yr, med sjutton år på nacken, Ni föredrar för mig — Olaus, är det tacken För livad jag gjort för er? — O, vore j a g ej född, Mitt lijertas blomstergård då vore ej förödd; Der mången kärleks ros nyss i sin blomning var — N u frosten dem förstört. Det är din skuld, barbar. H u r ojemnt, sad' Tegnér, dock falla ödets lotter, Då j a g er håller kär, ni älskar Svantes dotter. OLAUS. Hvem liar berättat det? Säg mig, hur det ni vet! EAGATA. I Skeninge ej finns för mig en hemlighet. Dessutom ser man lätt hur saken sig förhåller, Blott ordet Elsa nämns, så får ni genast koller, Ni suckar, himlar er, ger icke svar på tal, Mig undflyr ni allijemt. — Ni är en kannibal! Yill ni ej äkla mig, min hämnd till lif ni väcker. OLAUS. Nu blir jag arg! Gå, du, så l å n g t som vägen räcker!21 G-r ä l - D u e 11. EAGATA. All min kärlek för er nu mera är slut, hut! OLAUS. Med en gammal käring jag gifter mig ej, nej! BÅDA: RA GATA. Ni måste mig äkla Om ni vill ha frid. OLAUS. Nej, aldrig, anfäkta, Det sker i min tid! EAGATA. Till skön Elsa ej gilja, Hon skrattar åt presten. OLAUS. Du pratar persilja, . Och tig nu för resten. EAGATA. J a g ej tager vården Öoi er såsom förr. OLAUS. J a g kör dig ur gården Och stänger min dörr. BÅDA: OLAUS. J a g skaffar en annan, som lagar min mat, Och skall göra mig fri från ditt gnat. HAGATA. Min forna kärlek har bytt sig i hat, Ni gör mig till slut desperat. (Rusar ut, ursinnig.)T r e d j e scenen. OLAUS' (ensam, talar). OLAUS. Så väl att gumman gick. Nu kan jag andas ut Och straffpredikan är för denna gången slut. På liela jordens rund är, då dot gäller prata, Väl ingen qvinna född, som öfvergår Ragata — J a g hennes offer är. Blott iu till mig hon träder, J a g känner pä mig strax det blir ett herrans väder, Ja, det blir åska af, blir knall på knall Och blixt på blixt; det blir af ord ett svall, Och när do läggas hop, så visar summan, Att hon mig äkta vill, den stackars gumman. Fanns ingen qvinna mer i verlden, så Var hennes frieri att tänka på; Men, när man välja kan bland sta'ns mamseller, J a g skulle henne t a ' ! J a g är oj galen heller. Hur allt förändras kan. Ea^ata ung j a g minna, En mö så blyg, sä tyst, ej här i staden finns. En visa, skämtsam nog, jag hört i forna dar, Mig synes som om den om henne diktad var. K u p l e t t e r. 1. Man påstår att flickan är engel precis Isynnerhet då man är kär, Men länge var Adam ej i paradis, Sak samma med flickan det är; Ty bäst som hon varit en utslagen ros Och tjusat, berusat en hvar, Så fägringen flyger helt snöpligt sin kos, Men då sitta taggarne qvar — 23 Och flickan, som blygsam och tyst var förut, Hon tiger ej mer en minut. Hon vet nu allting, Hon springer

omkring: Ack, sötaste du, Berätta mig nu! Det händer, jo, jo! Hvad ej man kan tro. Din nyhet var bra, Ett tack skall du ha. (Härmar en pratande käring) Pap-pap-pap-pap-papp-pappela! 2. Nn granskar hon noga i tal och i skrift Sin nästa från topp och till tå, Gud nåd' livar förlofvad, gud nåde hvar gift, Som skall för den domstolen stå, I systrarnas lag hon i andanom ser, Hvem flickan skall få sig till man. Der vet hon berätta allt möjligt som sker, Som skett och som aldrig ske kan. Ja, flickan, som förr hade rosendemund, Ej håller den mer en sekund. Hon vet nu allting, Hon springer omkring etc. Fjerde scenen. OLAUS. SVANTE. SVANTE (öppnande dörren). (Tal.) Eörlåt, förlåt! J a g djerfves stiga på. OLAUS. Välkommen, mäster! Säg, hur kan ni må?24 SVANTE. Jag mår förträffligt. Nå, än ni? OLAUS. Jo, likaså! Visst hade jag hult nyss en téte a tete, Som vållat litet oro och förtret — Nu är allt godt igen. SVANTE. Är' vi i ensamhet? OLAUS. Ja, intet annat än jag vet! Säg, kan jag stå till tjenst? SVANTE. Jag har den äran, Att komma hit till er med en begäran: Man länge öfverlagt i magistraten, Hur man skall kunna helsa bäst Legaten. På samma punkt man stått, man står dock än, Ty ständigt komma nya om och men. En är konservativ, en liberal, En middag vill, en annan vill ha' bal, En tredje ingenting, den fjerde procession, Den femte komma vill med en reservation. Den sjette tiger still, den sjunde borta är, Hvart ögonblick dock kan Legaten vara här. Nu har jag tänkt som så: Här gäller passa på, Legaten firas bör, om sta'n skall marknad få. Gör staden ingenting, jag sjelf tar saken an Som främste borgar'n här och gör så godt jag kan. Legaten blir min gäst, hos mig så får han bo Och der han helsas skall med pomp och ståt, jo, jo!25 Jag samlar allt mitt folk, barn, lärlingar, gesäller Och ordnar dom i led, framför dem jag mig ställer. Sa snart lian kommer in, ett festtal håller jag Och derpå sjungs en sång. Hvad sägs om mitt förslag? OLAUS. Jo, derom säger jag, som fransman säger: bon! Blott talet blir i stil och likaså er sång. •SVANTE. Hvad sången angår, så är den r'en färdig Och som jag hoppas föremålet värdig. Men talet — talet —• än det sitter inne, Jag talare ej är och har så dåligt minne, Jag hjernan bråkat har, men hon har sagt sitt stopp, Till er, Curatns, nu jag ställer allt mitt hopp. Ett tal till vår Legat ni skrifver allrabäst — Han talar väl latin? OLAUS. Det gör han som en häst. SVANTE. En oration på detta språk då vore präktig, Men jag, gudnås, är ej latinet mäktig. Skrif då åt mig ett tal, jag lär det utantill. OLAUS. Ni skall få ett och två, ja, tre, om ni så vill. Jag af latinska tal förvarat flera Ifrån don tid jag skulle disputera För pastoralexamen. Ett bland dem Har, om det stufvas om, tillbörlig kläm. Ett dylikt tal ni får, det passar när som helst. SVANTE. Tsick för det löftet, tack! Nu känner jag mig frälst. 226 Nu skyndar jag mig hem att ordna allt till festen; Blott jag mig fått ett tal, jag sörjer sjelf för resten.' Farväl! OLAUS. Jag följer med, så få vi språka. (Afsides) Törhända ock jag får skön Elsa råka. {Bdda gd.) Femte scenen. RAGATA (inkommer). B e c i t a t i f. BAGATA. O, sorg! O, qval! O, ack och ve! Der gå två gubbar i Skeninge Med svarta planer mot mitt lugn. Jag är alarmerad Ocli svårt echaufferad Som om jag vore i en ugn. Hvem kan vara kall I dylika fall, Då, trots att jag brinner, Min fästman försvinner Och lyckan är all? Olaus, Olaus! mitt lif och mitt allt! Hur kan väl ditt hjerta för mig vara kallt? Men akta dig, Vakta dig, Kärleken anta'r lätt hämndens gestalt. Men se, hur jag gråter, Ack, jag dig förlåter, Blott du kommer åter. Mitt hjerta det klappar, det klappar, det klappar för kärestan min. {Det bultar pd dörren)27 Nu klappar, nu klappar, nu klappar det också på (liirren. Stig in! S jette scenen. KAGATA. FOLKE (inbringande.) "FOLKE. Min bästa Kagata! J a g har skyndat hit Från Bjälbo att få på dig helsa, Att göra min amma en liten visit Och spraka med henne om Elsa. RAGATA. Du präktiga pojke! Ett tack skall du ha', Men kärleksaffärerna gå inte bra. FOLKE. Ack, hvein kunde tro, att den vänaste mö, Min Elsa, jag så skulle mista! RAGATA. Ja, hvem kunde tro, att så snart skulle dö Mitt giftermålshopp, ack, det sista! BÅDA. Min kärlek har slutat olyckligt, ack, j a ! Men prestens är felet, rnå fan honom 1a'! FOLKE. O, älskade Elsa, du vet icke hur Din Folke nu suckar och lider! RAGATA. Otäcke Olaus, du gamle filur! Min hämnd skall dig drabba omsider. BÅDA. Min kärlek liar slutat olyckligt, ack, ja! Men prestens är felet, må fa'11 honom t,a'!K u p l e t t e r . 1. FOLKE. J a g var cff hurtig ungersven, Ocli hoppet mot mig. log, J a g lyckats få en hjertevän, Af fröjd mitt hjerta slog. Min flicka var en engel lik Ocli fager som en ros. J a g kände mig så stolt och rik — Nu är min fröjd sin kos. '2. Ty hon som var mitt allt, mitt lif, Och höll sin Folke kär, Skall blifva nu en annans vi f Och jag gå ensam här. Sa dyster blir min lefnadsstig Och hjertesorg min lott. Den lycka, som så tjusat mig, Den var en hägring blott. 3. KAGATA. Och jag, som gammal är och van Vid satans arga list, Skall hånas nu af hela sta'n, Se'n jag Olaus mist. J a , man skall säga på min graf, När jag en gång fått dö: Hon kunde aldrig blifva gift Och knappast fästemö. POLKE (suckar djupt.) Åhå! Åhå! Å h å !29 EAGATA. Hvi suckar du tå, Hvad tänker du på?

FOLKE. Jo, hade jag presten i en vrå, Jag skulle honom klå. EAGATA. Och vet du hvad jag gjorde då? Jag hjelpte till också. BÅDA, Vi äro ense då, vi två, Vi våra hufvu'n sammanslå. Om list och ränker än må brukas,. Så måste presten förödmjukas. :||: Ja, presten! :||: Ja, presteu skall stukas!A n c l r a a k t e n . Tredje öppningen. Mäster Svantes högtidssal. Första scenen. Vid ridåns uppgdn</ spelas en festpolonäs. VILHELM A F SABINA med soenner inkomma från fonden, der sven- nerna stanna, huaremot V I L H E L M går till det till hö- ger belägna fönstret och bockar, sig för den utanföre stående, hurrande folkmassan. Till venster sid VAPEN-SMEDi-GESÄLLER OCH LÄRLINGAR, uppstälda på tod led. Framför dem stå S V A N T E OCH ELSA, den förre försedd med en ovanligt stor, antik stämgaffel. VILHELM (vändande sig om.) Mel.: Du h a s t Diamanten uncl Perlen. J a g skall helsa så mycket från påfren — Haii mår som en perla i guld, Han skänker er nådigst sin lofven, A t t vara er gunstig och huld. (utsträcker båda armarne) Mel.: Gluntarne. Pax vobiscum omnes Skenienses! Morjens gubbar, säg, bur står det till? Ni ska' fä båd' panem et circenses. Om ni sjelfva dem bekosta vill. Valete, mina barn! Valete, svenske män! Hur står det till med helsan och så med kärleken?31 SVANTE (bugande sig). (Tal) Tackar som f r å g a r ! (harklar sig och börjar högtidligt.) Excellentissime et Prseclarissime Domiue Legate Pa — pa — pa — pce! Lsetus sum — sum — sum — inter — dum — dum — dum — nobis — bis — fuerunt — runt — ruut — ten- tare licett — licett — licett — quonjam — jam — jam! VILHELM (till Olaus). Ett kostligt tal det der, För mig det obegripligt är. Det vore bättre vara stum, Än prata sådant sammelsurium. OLAUS. Nog meningen är god, men rörelsen ocb oron vålla, Ått sitt latinska tal han ej kan hålla. SVANTE. Mig minnet sviker, och latin jag aldrig lärt, Men som man trott det språket var er kärt, Ett helsningstal till er har mig Curatus gifvit Och felet blir då hans, om han det illa skrifvit; Men om nu sången tolka får, Hvad icke talet mitt förmår, Dess hjertemening säkert ni förstår. VILHELM. Ja väl! Mig Romarspråket kärast är Bland andra språk, jag i min ungdom lärde, Men detta kärnspråk, som ni talen här, Det eger ock för mig ej ringa värde. Jag lärt mig det, jag lärt att det värdera Såväl i tal som skrift, i sång än mera, Och siittas toner sen till sången, så Med största nöje lyssnar jag derpå.32 SVANTE (anslår tonen med stäm- gaffeln.) K ö r. I. På Östgötaslätten vid Skenaåns strand, Der ligger vår stad, SVANTE. ja, vår stad. ALLA. Och dit ha' nu kommit från hela vårt land Af Clerker en rad, SVANTE. ja, en rad. ALLA. Vi hjertligt taga dem alla emot — Vi artigt oss buga och skrapa med fot. Och främst bland dem alla så stolt en prelat Vår hyllning är värd, SVANTE. ja, är värd! ALLA. H a n är kardinal, han är påfvens Legat, Tånk livad han är lärd, SVANTE. ja, är lärd! ALLA. Vi hjertligt taga Lcgaten emot, Vi artigt oss buga och skrapa med fot.33 3. Från Rom Lar han kommit, dit far han igen Med pomp och med ståt, SVANTE. ja, med ståt! ALLA. Med fröjd han nu helsas och när han far se'n, Så sker det med gråt, SVANTE. ja, med gråt. ALLA. Yi lijertligt etc. 4. Må lyckligt han lefva i hundrade år, Vår vördnad han har — SVANTE. ja, han har! ALLA. Må påfven välsigtia'n, och barnen han får Må likna sin far — SVANTE. ja, sin far. ALLA. Vi lijertligt etc. VILHELM {talar). Haf\ tack för sången, mäster Svante, lijertligt tack Den nogsamt har mig lärt att sångens magt Blef icke ensamt gifven söderns jord —34 Försynen ock den skänkt åt högan nord. Säg mig, livem diktat liar er sång i dag? SVANTE. Med eders nådes tillstånd, det bar jag, Men melodien är från Brigittas stad. Borgmästar'n der, en muntergök så glad, Har komponerat den — VILHELM. en muntergök, ni säger. J a g tror, att Sverige många muntergökar eger, Ty livart jag komma må i landet här Man säger, att en muntergök der är. SVANTE. J a , nnintergökanies familj är ganska stor, Fast ingen af den här i staden bor, Men om vi lyckas att en marknad få, Nog komma muntergökar hit också. VILHELM (till Olaus). Nu tror jag, att vi låta folket gå Och att vi endast stanna qvar, vi två. OLAUS. Men mäster här har något att er be — VILHELM. Så må han stanna ock, så bli vi tre. (till folket) Farväl, godt folk! Farväl, I vapensmeder! Vi träffas snart igen — Frid vare eder! (Vapcnsmcderne och suennerne ajiägsna siy småningom.) (till Olaus) Hvem är den vackra flickan, som står der?35 OLAUS. Ers Eminens! det mäster Svautes dotter är. VILHELM, Så fager mö jag skådat ej — jag må bedyra — Lät benne stanna ock, så bli' vi fyra. (Olaus talar tyst med Elsa.) Andra scenen. VILHELM AF SABINA, OLAUS, SVANTE och ELSA. VILHELM. Nu bryr jag mig ej längre om att stå — Att lielsas som Legat, det kostar på. (sätter sig) Nå, mäster Svante, nu är det eder tur — Ni bar en bön ju till mig, eller liur? Låt höra då, livad ni kan ha' att säga. Jag lofvar att det gunstigt öfverväga, Ocli som mitt lynne är briljant i dag, Törbända att er bön beviljar jag. SVANTE. Vår stad är gammal. I tre hundra år Den gått framåt, men nu den stilla står. Vår handel råkat har i lägervall, Och våra skrån är' redan .på förfall. Kaputt snart caput G-othiae väl är, Om

ej en messa vi få hålla der; Men få vi det, blir åter hopp, Att sekelgammal stad skall blomstra opp — Min bön är, att ni ville genomdrifva, Det mötets fäder oss 011 marknad gifva. VILHELM (till Olaus). Curatus! Huru tycks er denna plan, Säg, finnas skäl att marknad ges åt sta'n?36 OLAUS (sneglande på Elsa). Af vissa skäl, Som jag vot väl Instämmer jag I lians förslag. VILHELM. Då lofvar jag att göra livad jag kan. OLAUS. Men Jarlen, lian tör säga annat, lian. I Svea land Vid Mälarn's strand En stad han tänker lägga an. Der tycks lian vara i sitt rätta esso Och för vår stad han hyser ej intresse. VILHELM (uppresande sig). Jarlen, jarlen! Öfverallt nämns Bjälbo Jarl — Den mannen måtte vara sjelfva fan till karl, Som under lydno sin har riket lagt, Så landets konung eger mindre magt. Hvad kyrkan vill dock skall och måste ske, Och hvem som segrar sist vi få väl se. — J a g träffar Jarlen redan denna dag, Att gifva honom del af ett förslag, Som innan mötets slut skall blifva lag. OLAUS. En lag om kyrkans magt förmodar jag. VILHELM. Den blir tills vidare en hemlighet -— Den annars kunde alstra lätt förtret Och så intriger att förhindra den. Den är blott känd af kyrkans främste män.37 OLAUS (nfsides). Må'n tro man minskar våra feta gäll? VILHELM. Nog af, jag träffar Jarleri re'n i qväll. Jag visa vill livad en Legat, förmår. Ni marknad får, om jag pj orätt spår. SVANTE (bugande sig). Vår vördnadsfulla, djupsta tacksamhet. VILHELM. Jag känner den, jag den på förband vet Men låt oss något annat spraka om —. Det der är ju er dotter, mäster? Kom, Kom bit mitt vackra barn, kom bit till mig! SVANTE. Gå fram dä Elsa till Hans Nåd och nig! VILHELM (till Elsa). Hvad heter du? ELSA. Jag namnes Elsa. VILHELM. Så! Ett vackert namn! Hvad är din ålder d å ? ELSA. Nyss sjutton år jag fyllt. VILHELM. Nå, har du fästman än? ELSA. Ja visst, Ers Eminens. VILHELM. En hurtig ungersven Förmodar jag?38 SVANTE. Nej, han är re'n en stadgad man. VILHELM (till Elsa). Om du är god som skön, så blir hau lycklig, lian. Har du i skola g å t t ? ELSA. 1 klosterskolan liar. VILHELM. Berätta då allt godt, som du har lärt dig der. Du läsa kan? ELSA. J a , visst! VILHELK. Och skrifva! ELSA. Äfvenså! VILHELM. Och knyppla? ELSA. Mycket bra! VILHELM. Nä, kan du sjunga då? ELSA. En sådan fråga djerfves jag oj svara på. VILHELM. Att jag besvarar den, måhända att du vill — Gör blott som trasten då, slå till en drill. ELSA. J a g är så rädd. SVANTE. Se, så! Gör dig ej till.39 K u p l e t t e r . ELSA. 1. Jag liten var. I pappas tjell Jag njöt af hemmets frid — Der satt jag glad en Juleqväll, Min amma satt bredvid — Då gumman sade: "ack, mitt barn! Dig vakta stads för satans garn. 2. Och möter dig en Riddare 1 brynja blank och. hjelm, Du aldrig bör på honom se, Ty vet, han är en skälm — Ja, om du blundar då, mitt barn,^ Helt visst du undgår satans garn". 3- Jag ungmö blef, men rådet än' I minnet lefde qvar, Och mötte mig en ungersven, Så blyg, så rädd jag var — Jag tordes ej på honom se, Jag blundade, jag blundade. 4. Så mötte mig en Riddare, Men jag var på min vakt. Jag djerfdes ej det minsta se, Jag blundar som man sagt — Men vet ni hvad som hände då? Han tog en kyss, ja, han tog två, VILHELM (talar). Du sjunger snällt. — Haf tack, milt vackra barn,40 Men vakta dig alltjemt för satans garn. (Till Svante) Den sådan dotter har, är afundsvärd, Men dylik lycka är ej mig beskärd. SVANTE. Har eder maka då ej barn er skänkt? VILHELM. Den frågan, den var mindre välbetänkt. Har det ej kommit till er kännedom, Att ingen prest får gifta sig i Rom? K u p l e t t e r . 1. I Roma der finnes ingen enda prelat, Som får hålla sig husfru och barn uppå stat, Ty sjelfvaste påfven på Petri stol Förbjudit dem förgapa sig i någon kjol. Ja, lifvet det äkta, för mångom söt lukt. För mig såsom bisp är totalt förbjuden frukt. 2. Fast flickor i tusental räkna man kan, En bisp får ingen äkta. — Nej, det går aldrig an Om tärnan är skapt som en engel precis, Så får hon ej finnas i en bisps paradis. Ja, lifvet det äkta etc. & livad påfven har sagt, ja, det gillar nog jag, Ty anden är villig, men se kroppen den är svag. Och sor jag en skönhet, jag tänker som så: Att gå sin lofnad ogift, det kostar allt pä —41 Ty lifvct det äkta för mångom söt lukt, För mig såsom bisp är totalt förbjuden frukt. SVANTE (talar). Ers EminensJ Hvad ni har sagt, jag visste ej — J a g icke frågat då så dumt, ack nej! Jng visste blott hur det i Sverige var — Här gifta sig jn prestor alla d'ar. OLAUS. Ja, här kan sådant utan hinder ske. VILHELM. Tillsvidare, tillsvidare! J a g känner mig sä trött, jag har behof af ro — Säg, mäster Svante, här hos er skall jag ju bo? SVANTE. Att visa edra rum jag genast färdig är. VILHELM. Åh, det behöfs visst ej, att ni or gör besvär — J a g redan känner mig som hemma här — Mig Elsa visa kan ju mitt logis. Farväl, farväl! I afton träffas vi. (Vilhelm och Elsa gä.) T r e d j e scenen. O L A U S OCH SVANTE. SVANTE. Allt går ju som en dans, och lyckan mot oss ler, Vi marknad fä helt visst, och Elsa tillhör er. OLAUS. Ja, början är nog god; om slutet ock blef bra! Men tänk, om Elsa ej mig vill till make ta'.42 SVANTE. När hennes pappa vill, hon får väl svara j a ! Nu går jag genast in och skickar henne hit. Sök henne tjusa nu, gör all er flit. Låt mig nu se ni kan som friare er skicka. Kom

väl ihåg att hon är stadens bästa flicka, (Suartle gär.) Fjerde scenen. OLAUS (ensam). K u p l e t t e r . OLAUS. 1. Hejsan! J a g är så lycklig och säll, Hjertat af fröjd vill spricka — Först har jag fatt det fetaste gäll, Sedan den skönsta flicka. Den som i lifvet har allrabäst Är den som blifvit prest, prest, prest, prest, prest. Hejsan! J a g är så lycklig och säll, Hjertat af fröjd vill spricka. 2. E j finns i verlden någon som får Sällhet så äkta smaka. Hoppsan och hej! Snart bröllopet står, Elsa jag får till maka. Lefva vi ska' som turturdufvor då, Skaffa oss många små, små, små, små, små. Ej finns i verlden någon som får Sällhet så äkta smaka.43 Nu skall jag bafva pigor och stat, Här skall bli' "frisches leben" — Ärter ocli fläsk livar middag till mat, Ragata får nu dra' vefven — Ja, på konfekten lurad hon blef,. Käringen får dra' vef, vef, vef, vef, vef. Nu skall jag hafva pigor och stat, Här skall bli' "frisches leben"! Femte scenen. OLAUS OCH E L S A . E L S A (inkommer långsamt, ser nedslagen och bekymrad ut). R e c i t a t i f. O L A U S . Ah. se der gudinnan nalkas, följd af gracer, tank- full, tyst. T re fal lt lycklig är den väpnar'n, som bar purpur- munnen kysst. Ack, mitt arma bröst vill sprängas af passionens la- va nu. Himmelriket kom till jorden, om don engoln blef min fru. Guden med sin pil och båge, blinde Amor, sta mig bi. Andra aktens slut må blifva nu ett lyckadt frieri. (Till Elsa, palheliskl) Ack, skönsta tärna, som lik solen på himlens fäste drager fram, Hvi skimrar tåren i ditt öga, hvi tankfull och så all- varsam ?44 ELSA. För mig ej glädjens ros mer knoppas, J a g ville helst i grafven stoppas. OLAUS. Ack nej! ack nej! min fagra mö, För tidigt är för er att dö, Först bör ni bli5 min fästemö. ELSA. Det blir jag ej, adjö, adjö! OLAUS {öppnande famnen). För eder himlen öppen står, Men öppnast dock min famn. Den skall i många, mänga är Förbli' er sällliets hamn. ELSA. Ack. nej! OLAUS. Ack, jo! D u e t t . 1. Mitt (lians) hjerta det bultar och klappar Och galen af älskog jag (han) är. Concepterna genast jag (han) tappar, Så snart jag (han) fick skåda er (mig) här. På hela vår jord ej så fager Och älsklig en tärna jag (h a n) vet, Af kärlek till er (mig) blir j a g (han) mager, Som nyss var så trindlagd och fet. '2. Att äta och dricka jag (han) glömmer, I hjornan min (hans) går det omkring,45 Om natten jag (han) blott om er (mig) drömmer, Om dagen j a g (han) gör ingenting. I staden jag (han) då går och klifver Och vet icke hur' det är fatt. J a g (han) varit, jag (han) är och förblifver, Så kär som en klockarekatt. OLAUS tfaller pd.l(nä). J a g fällor för din fot Tag en Curatus' hyllning mot! P å knä jag här vill ligga Och om din kärlek tigga. • ELSA. Stig opp, stig o p p ! OLAUS. Först skänk mig hopp! ÉLSA Förgäfves om kärlek ni tigger, Blott nej, nej, nej, svarar jag, J a g blir aldrig er, om ni ligger På knä för mig till domedag. J a , förr upphör solen att lysa Och månan sitt silfver strö ner, Än kärlek jag kan för er liysa. J a g gifter mig aldrig med er. OLAUS (uppstiger). Om ej fröken iaktta'r decorum, Skall här blifva ett annat kolorum, Ni skall fram då för pappas forum, Se, der kommer han i grefvens tid.46 Sjette scenen. DE FÖRRE. SVANTE. SVANTE. Förlåt, om jag stör, Hvad är det jag hör! Det der ju mig rör, Allt är ej som sig bör, Jag kan fatta humör! OLAUS. Kör! Jag nyss till er dotter friat har, Men blott fått ett bleklagdt nej till svar Och detta jag fått i ordalag, Exempli gratia: På knä kan ni ligga till domedag Et cetera, cetera, cetera! ELSA. Min far, jag vill ej lia' Curatus till man, Jag älskar min Folke och ingen ann' — Jag sagt honom det i ordalag, Exempli gratia: Min blir ni aldrig till domedag, Et cetera, cetera, cetera! K u p l e t t e r . SVANTE. 1. Tokiga flicka, jag aldrig hört maken, Du måste akta och lyda din far. Kärleken hör ej det minsta till saken, Då man sig gifter och hustru ta'r.41 :j|: Kärleken är med sitt o! och ack! Endast, allenast snick och snack! :||: 2. Sjelf har jag fordom äktat en qvinna, Som ej det ringaste var i mig kär — Det var din mamma — flicka! •— besinna, Att samma sak med Olaus det är. Kärleken är med sitt o! och ack! Endast, allenast snick och snack! 3. Trots alla älskandes suckar och eder. Kärleken är bara prat, kära du! (Till Olaus) Tranquillisez-vous, Curatus, jag beder, Ty inom kort skall hon vara er fru. Kärleken är med sitt o! och ack! Endast, allenast snick och snack! Så snart som det bcslutadt är, Att marknad skall bli här, Hon blir er fru, jag derpå svär, Och denna dag är när — I morgon r e n kanhända står Er glada bröllopsfest — Och Elsa ni till hustru får. OLAUS. Tack, svärfar! (afsides) Han är bäst! ELSA. Skall jag i morgon gifta mig? SVANTE. Du skal! i morgon gifta dig.OLAUS. Hon skall i morgon gifta sig. ELSA. Nej, nej, nej! OLAUS. SVANTE. Jo, jo, jo! ELSA. Då går jag buras ocli dränker mig. SVANTE. Jag tror att hon betänker sig. OLAUS. I morgon fröjd bon skänker mig. Hej, hej, hej! Tjo! ELSA. Nej, nej, nej! OLAUS. Hej, hej, hej! Tjo! SVANTE. Jo, jo, jo! ALLA. ELSA. O! SVANTE. J o ! OLAUS. Tjo!T r e c l j e a k t e n . Fjerde öppningen. Mäster Svantes hvardagsslitga med bord och hän-, kar ordnad till dryckesgille. Till venster ett- bord, fullt med ölkannor. 1 fonden till venster ett större ölfat. Första scenen. HUDIK OCH YAPENSMEDSCtESÄLLEE. HILARIUS OCH LEGA.TENS S V E N N E B (sittande lering

bordet). VAPENSMEDSLÄRLTNOAR (sysslande med alt ur ölfatet påfylla kannorna).- K ö r. Hej, låt oss sjunga "och lustiga vara, Låtom oss fröjdas i Skeninge stad! Må alla sorger till Helsingland fara, Dagen, som Keutcrdahl sade, är glad. K e c i t a t i f. HUDIK. I hedersman från Kom! Här, å kamraters vägnar, Ett gladt välkommen jag i donna stund er egnar. Vi samlats hit — af vapensinedsgosäller ett litet kärn- friskt lag — Att vid ett enkelt dryckesgille Välkomna er i dag. Från gula Tiberns strand till Skenaåns är vägen Väl några hundra mil, men ni ha' traskat den, 350 Så må vi höja ölpokalen Till ära för Herr Kardinalen Och för hans trogna följesmän. Ej bjuda vi i Svithiod På drufvans blod, På äkta viner I karafiner Och apelsiner! Ej på kafé, ' Varieté! Ej ega vi Fyrverkeri, Ej Sclnveizeri Med flickor i Och kognakssqvätt, Ej operett Med glad balett, Konstkabinett! För oss en krog Med öl är nog! K ö r . Hej, låt oss sjunga och lustiga vara, Låtom oss fröjdas i Skeninge stad! Må alla sorger till Helsingland fara, Dagen, som Keuterdahl sade, är glad! HUDIK (höjer ölkannan). En bottenklunk ur bräddadt stop Vi vilja tömma allihop Och egna denna stund åt nöjet, Åt sång och glam, åt skämtet och åt löjet Skål, skål, I män af Kom! ALLA VAPENSMEDERNA. Skål, skål!51 HUDIK. Hur smakar eder denna drycken här? HILABIUS. Mig synes att den egendomlig är,. Af drufvans blod tycks föga i den vara. Säg, om man qyantnm satis får, man löper fara Att rusig bli? HUDIK. Till Arboga res bara. Tag qvantum satis der, ett rus ni skulle få, Som ännu kändes dagen deruppå. HILABIUS. Af vin man ock får rus i dagar två. HUDIK. Ja, nota bene, om man späder på. HILARIUS (dricker). Rätt god är denna dryck! När jag i skolan gick Jag af en gammal pater reda fick På ett och annat — cerevisia Han nämnde nordens dryck. Säg, är det denna? HUDIK. Ja! Väl drack man fordomdags i Svithiod mjöd, Men denna plägsed är nu nästan död, — Som vi af vin ej ha en enda droppe, Att under vinterns dag humöret hålla oppe, Ar ölet nu för oss, livad drufvan är för er — Det alstrar munterhet, det fröjd och glädje ger. En visa sjungs derom. Säg, vill ni höra den? HILABIUS. Tack! Ja, sjung, så skall jag sjunga se'n.52 K u-p 1 e 11 e r. HUDIK. i: Bland björnar och vargar, bland norrsken och snö Blef vintern i norden tor lång, Om icke man egde sin älskande mö, Sitt glada humör och en sång, Men främst dock sitt bruna, sitt fradgande öl. Töm kannan! B vad gör det om ock du blir knöl. Es thut gar nichts! K ö r. Nichts. nichts, nichts, nichts! (Alla med schwung nedsättande kannorna.) Nichts! 2. Och sedan om julen, bland mörker och is, Hur kusligt det vore ej då, Om icke vi egde vår helstekta gris, En värmande brasa också; Men bäst då af allt är det fradgande öl. Töm kannan! Hvad gör det, om ock du blir knöl. Es thut gar nichts! K ö r, . Nichts etc. 3. När glade vi fira midsommarens dag, Så solljus, med gamman och lust, Vi fylla en stånka i skämtande lag Och tömma dess skummande must. Ja, bäst då af allt är det fradgande öl.53 Tom kannan! Hvad gör det om ock du blir knöl. Es tliut gar nichts! K ö r . Nichts etc. A Ocli kommer till norden en långväga gäst, Han må ej sig vänta kalas, Men bjertligt vi bjuda hvad huset har bäst Och tappen ur öltunnan ta's — Ja, bäst då af allt är det fradgande öl. Töm kannan! Hvad gör det om ock du blir knöl. Es thut gar nichts! K ö r, Nichts etc. I I I L A E I U ö . Bravissimo! Ett bjertligt tack för sängen, Den lifvar bättre den än "ölet gör Jag genast tyckte mig få friskt humör Och bli' till sinnes, som i söderns lunder, Då der vi fira glädjestunder, Då Laeryime, Ealerner, Syracusa Med flickor små i samklang oss berusa. — Ja, hvad än södern har -— en sådan sång Ej klingar der. — Haf tack ännu en gång! H U D I K . Nu, enligt löfte, är det eder tur att sjunga, HILAHIU.S. , Nu voro kanske bäst ha' tand lör tunga I sång jag oj förmår så excellera. — H U D I K . Ni kan, hvad jag ej kan — improvisera54 Ty den förmågan ingen nordbo eger, Men deremot den iinn's, livad ryktet säger, Hos mången bland den varma söderns män Man mig berättat, att ni eger den. hilaeius. Nåväl! gif mig ett ämne då jag vill försöka, Att stundens glädje i min mån föröka. HUDIK. Sök då att skämtsamt i en liten visa Roms under och dess prakt för oss beprisa. HILARIUS. Först skål! ty utan gladt humör Man kan ej vara improvisatör (dricker). K11 p 1 e 11 e r. 1. En visa så lustig nu sjunga vill jag Om Påfven och Korns henlighet, Den visan hon tog icke slut på en dag', Om derom jag sjöng, livad jag vet. — ' Ni aldrig hört maken och lyssnen nu grann t Hvartendaste ord är naturligtvis sannt. 2. Se, Kom äi en stad soni ar stor, ja, sa stor, Att början ej fmn's och ej slut — Om in genom staden som pojke man gnor, Så kommer som gubbe man ut. — Af kyrktorn der finnas, det märker man iiog, Långt flera än tallar på Kålmårdens skog. O O. Af biskopar minst sjuhundra der finns Och prcster der finn's utan tal. - -Hvar femte man möter, så är han en prins, Hvar tionde är kardinal. — När påfveu bärs kring i sin gyllne portcbäs, Så växa kring honom upp munkar som gräs. 4. Af llickor dock finnes det största parti Och vackra som englar do ä'. För att af sin päfve välsignade bli, Så ligga de alla på knä. — Och bafva de något på samvetet då, Bums aflat af påfven små flickorna få. 5. Och i ett

hejdundrande gyllne palats Den helige fadren sjelf bor. — I Skeninge stad ej det slottet fick plats, Om sta'n vore dubbelt så stor. — Af rum och af salar så många finn's der, Att påfven rätt ofta ej vet hvar han är. 6. Och vinkällar'n der är af sådan en längd, Att ändan ej någon har sett. — Af vinfat der fimvs en oräknelig mängd, Hvar vinsort den är numro ett. — Men finast af allt är dock påfvens likör, Så ofta han dricker den, aldrig han dör. IIUDIK {höjer kannan). En skål för glade sångarn. — Lefve han! ALLA. Skål, skål för sångar'n, improvisatören!•56 Andra scenen. DE FÖRRE. BRYNGEL. • *> Och börja att af stadens folklif njuta - i a stadens stora torg- församlad är en hon \ f i n b m g a ' ' °C h m i "i' 3 f P ' g 0 r 0 c h m a i asel]er, At gubbdi, gummor, barn, af borgare g-e^UW Som under glam och glada rop ' g ' Föi vänta utt Concilicfcs beslut Från rådstu'ns burspråk ska' trumpetas ut. K ö r. Låt oss genast gillet sluta, Bums vi må af folklif njuta- Låt oss genast sluta supa, Ut vi rusa hufvudstnpa. HILABIUS. t h e va piano, va sano! J a " ber Skynden långsamt, Skynden långsamt, Med nobla maner. Precis som i operor sker! K ö r . fekyndom långsamt, Skyndom långsamt! Låt oss kila, Varsamt ila Med nobla maner Precis som i operor sker. — Låt oss rusa nu! (Under ^ t U ' 6U 0Gl1 tl1 ' ett 0ch tu! Mm hör1 utomTmmaS l te < ^-mcruch-taU utrusa alla. dom scenen del småningom aftagande ljudet af du as langsamma ett och tu!)Femte öppningen. Första scenen. ELSA (inkommer långsamt frdn höger). K u p l e t t e r . 1. J a g var så lefnadsglad ocli ung Och höll min Folke kär, Nli kännes verlden mig så tung, Ty hjertesorg jag bär. — När som en flicka oj kan få Den vän hon håller af, Hon tycker bäst det vore då, Att bäddas i sin graf. 2. Att kämpa med sitt ödes bud Dock höfves nordisk mö — Och bättre är bli Folkes brud, Än lägga sig och dö — Mig hoppet hviskar n u : hvem vet, Hur lyckan ändras kan, Olaus kan ju lätt bli' bet Och Folke bli' din man. 3. (Gladare ocli raskare) Haf tack du ljufva, blida hopp För hvad du hviskat mig. — Hvad vore ungmöus lefnadslopp, Om hon oj egde dig? Förutan dig så tomt och armt Känns lilla hjertat slå. —•58 Med dig, så blir det rikt och varmt Och det är vackert så" (sätter sig till venster). Andra scenen. ELSA. S V A N T E OCH OLAUS. (inkomma, obeslri/ligt glada). K u p l e t t e r. 1. OLAUS. Hej! Intet moln glädjens himmel mer skymmer, Kors hvad man känner sig lifvad och glad, Slutadt, sad Fristedt-, med alla bekymmer, Nu blir här leben i Skeninge stad. Hade vi druivor, vi skulle dem pressa, Göra som Noach, den hederspatron, l o m m a en skål för vi få oss en messa, Oxar och kalfvar, får, grisar och ston. •2. SVANTE. N u skall här smidas och säljas sku' vapen, Handlas och vandias här skall med besked. OLAUS. J a g går på messan och ser på boskapen, Elsa mig följer SVANTE. ocli jag följer med. OLAUS. J a g som i sjunde himlen mig känner, J a g får ju Elsa till hustru i dag. Hej, mäster Svante, kom låt oss bli vänner, Kom, hederspascha, i famnen mig tag! [De omfamna hoarandra grundligt.)59 SVANTE (blir varse Elsa). Nej, se på, der sitter Elsa. OLAUS {bugande siy). Åb, förlåt, jag glömmer kelsa! ELSA (suckande). Hå, bå! SVANTE (hotande med fingret). Nå, nå! OLAUS (kyssande pä fingret). Så, så! SVANTE. Min dotter gaclc ooli pynta dig Samt gör dig rigtigt grann — I dag så vill jag fröjda mig Och du dig får en man. — Ett gille jag i dag består, Hvars like ingen såg, För det att staden marknad får Och jag mig får en måg. ELSA. Ack, min far! Hvad er gör glädje, mig den största smärta ger. Vill ni mig olycklig göra, låt min bön beveka er. Fritt må ni er marknad fira, men kom dervid väl iliäg: Ej på den man säljer flickor, ej på den man köper måg. SVANTE. Som en Jeremias du klagar, Sluta, då flicka, en gång med ditt gnäll, An kan du få många lyckliga dagar,60 Om du din pappa är lydig och snäll. Kärleken är, som jag sagt dig, pjoller, Lifvet ma kännas dig aldrig s;t tungt Grifvet löfte jag alltid håller. — Du ta'r Olaus och dermed — punkt! ELSA {med patliax). Sä återstår mig blott till högre makter vädja, Du blinda öde, slump i händelsernas kedja, Din hjelp i denna stund j a g högt åkalla vill. SVANTE {till Olaus). Hvad är det som slår på, livad ta'r hon sig nu till? ELSA. J a g redan bönliörd är. J a g känner det, ack, ja! SVANTE. Hvem är sura bönhör dig, nå svara strax, liva' sa'! ELSA (majestätiskt) Det är teaterns Gud — Deus ex machina! K ö r {utanför scenen). Hurra, hurra! Victoria! Tredje scenen. DE FÖRRE. FOLKE, RA GATA. VAPENSMEDS- G E S ALT,ER, L Ä R L I N G A R och L E G A T E N S SYENNER. FOLKE {yr af r/lcidje). Hurra, hurra! Victoria! K ö r. Hurra, hurra! Victoria!FOLKE. Älskade Elsa, på kärlekens vingar Hit till min käraste flugit har jag. Först vill jag vara som budet dig bringar Om all den lycka, som liändt osfe i dag. ELSA. Älskade Folke, o, säg livad som liändt, Säg, hvilken lycka oss.himlen har säridtl OLAUS. Tänk, om för mig det är illa bevändt. SVANTE. Berätta, berätta, mitt öra är spänd t. FOLKE. Den samling af vår kyrkas fäder, Som möte håller i vår stad, Har efter mycket talande, orerande, parlerande BAGATA. och pratande, FOLKE. justerande BAGATA. och grälande. OLAUS (otåligt). Nå, vidare! FOLKE.

Omsider fattat två beslut — Det ena kännen ni förut.62 SVANTE. Ja, väl! Det är, att vi en messa få. OLAUS. Ett klokt beslut, men säg det andra då. FOLKE. Det är än mera klokt ocli lyder så: Hvaienda prest, clio lian vara må, Skall hädanefter ogift gå Och ingen äkta maka efterträ — Ja, med ett ord, på förslag af vår påfves Legat Ar mötets beslut: coeli-coeli-coeli-coeli-bat! . OLAUS (stel af fasa, stammande). Coeli-coeli-coeli-coeli-coelibat! K ö r. Coeli-coeli-coeli-coeli-coelibat! FOLKE. Det der, tror jag visst, gjorde presten flat. K ö r , Coeli-coeli-coeli-coeli-coelibat! OLAUS (ur.unnvj). m- 5"* s Pritka, af liarm, raseri, jank at ödet så lurad, så grundkuggad bli. All don lycka jag drömt i mitt kärlekssvärmeri, I ett ogonblick rusat min näsa förbi Om någon har skäl, så har jag att vara vred. ivors, livad lyckan min i ett jehu kom på sned. °m e n s o 1 steg jag upp, som skinpels M l jag •... ned. ar som en dröm, det är som maran mig red.63 K u p l e t t e r . 1. Allt sedan Adam skapad blef, så är på vår planet Den ene född till lust och fröjd, den andre till förtret. Ja, tur ock otur vexla om alltjemt på jordens rund. Jag otur liar, ty jag är född i eu olycklig stund. Det är för galet, för galet, för galet! Att född jag är på tolfhundratalet, ja talet, ja talet! Iv ö r. Det är för galet, är för galet, är för galet! OLAUS. Att född jag är på tolfhundratalet. 2. Nej, bättre då att blifva född om fem, sexhundra år Och gå som prest i Skeninge och klippa sina får, Ty då bar presten rättighet att äkta sig en fru Att klappa om i eget bo och många små dazu. Det är för galet etc. K ö r . Det är för galet etc. 3. Då händer ej en väpnare min fästmö från mig ta'r, Ty af den sorten fiuns ej då en enda mera qvar — Skall dottern af en vapensmed då tjusas, så är sed: Ar jeruet varmt så smider man, blir egen lyckas smed. Det är för galet etc. K ö r. Det är för galet etc. OLAUS (recit.). Min lycka är i nedergång, Mig höfves icke skämt och sång —64 Min röl är slut. Hvi står jag här och klagar! Nej, jag går ut — "En ungkarl gör livad han behagar*. BAGATA. 0. gå ej så, Ju hälften af min själ! OLAUS (i dörren). Jo, hcilfvan går! farväl, farväl! (Försvinner leken) Fjerde scenen. DE ÖEEIGE. K u p l e t t e r. BAGATA. 1. Han gick, mitt sista hopp det brast, Ej får jag mig en man i hast, Såvida ej i detta rum, Bland hedervärda publikuin, Finns någon ungkarl som är dum. Att taga mig — sitt dä ej stum, l'y jag är å prendre, ä prendre, k prendre! (Niger djupt för hoar/e gäng prendre ujqjrcpas.) K ö l'. Gumman är ä prendre, ä prendre, å prendre. 2. Visst min förhoppning är ej stor, Men vill ni veta livar jag bor: På Follinggatan n:r 2. Gå bara dit och knacka på,65 Så skall jag genast stå på tå Och villigt säga ja också, Ty jag är ä prendre, ä prendre, ii prendre! K ö r. Gumman är ;i prendre, ä prendre, å prendre! RAGATA (liU Svante). Men får jag också sjelf ej man, Så bör dock Elsa få. Nu, mäster. Svante, går oj an', Att längre neka så. — De trofast älska ju hvarann', Olaus ej sig gifta kan, Och Folke blir den bäste man, Som skönsta jungfrun vann. K ö r. Ja, Folke är den bäste man, Som skönsta j u n g f r u n vann. SVANTE. Förbluffad står jag här, hur kan jag annat vara, Och mitt förstånd ännu ej kommit på det klara. Att prost skall ogift gå, livad tjenar det väl till, Men påfven vill så ha' — bäst då att tiga still. Ett gifvot löfte jag än aldrig tog tillbaka — Olaus löfte fått att Elsa få till maka, Men som (let der Ogörligt är: J a g med vår marknad är belåten, Som måg Olaus ges på båten, Och vill nu Elsa Folke ha' I-lon honom må till äkta ta' Och jag som pappa svarar ja!66 K ö r . Hurra, hurra! Hurra, burra! SVANTE. Så, Folke, tag din Elsa nu i famn, var inte blyg, Du allt liar gjort det förr, fast då i smyg. ELSA OCH FOLKE (omfamna hvarandi a)- D u o. 1. O, livad sällhet, o, b vad lycka. Att hvaranu i famnen tryckt. FOLKE. Högt få j u b l a : du är min! ELSA. Sakta liviska.- jag är din! 2. När som kärlek trofast lider Seger vinner den omsider. — FOLKE. Du för evigt tillhör mig! ELSA. All min kärlek tillhör dig. BÅDA (omfamnande Svante). Vi vår far i famnen sluta! För den sällhet som vi njuta, Barnakärlek, innerlig, Skall allt framgent egnas dig. SVANTE. Tack, mina barn! Som bröllopsgärd jag Folke vill föräraDen bästa vapenrustning som j a g har — Den hänger der i verksta'n, blank och klar, Och sjelfva Jarlen ämnad var. — Men innan den du får, du måste svära, Att icke förr densamma bära, An du har blifvit Riddare, Och inom kort må detta ske! Lå se, det är ej blott med ord du prisar Din vunna lycka, men med bragder visar Att du den värdig är som riddersman, — Ty ännu lefver i vårt tidehvarf En sed, som ifrån fädren gått i a r f : Att Riddaren sin älskarinna Ej skall med ord, men genom stordåd vinna. FOLKE (jublande.) Framåt, framåt! Mig manar ärans bud, Min kärlek till mitt hjertas herrskarinna — För frihet, rätt, för fosterbygd, vill Gud! J a g kämpa skall med mod och seger vinna. När segerstolt och glad till dyrkad brud, Jag henne värdig kommit har tillbaka, J a g böjer knä (knäböjer för Elsa) och tar min skrud Som stridens lön af trofast maka. K ö r. Hell dig, vårt fosterland! För dig ett hell! Vår nutids stolthet och vår framtids ära — Hell dina skogar, sjöar, dalar, fjell! Dig trohetsed som tappre män vi svära. Ilur sekler komma, gå, tid skiftar än', Så skyddar Gud vårt gamla, kära Norden, Och mannakraft och frie Svenske män Näi helst det gäller

värna fosterjorden.68 SVANTE (allvarligt). (Tal). Riitt så, det första odi det sista Bör vara Svenskens kärlek för sitt land — Det starkast vara bör bland alla band. Gud kito aldrig detta bandet brista! (skämtsamt) Men nu jag bröllop mäste reda till — Katt gerna alla här jag bjuda vill. En vapensmed här 'drick omöjligt rum i öi hela detta stora publikum. (titt publiken) Mitt herrskap! Var så god och vänta till härnäst l y nästa år så blir här äter fest —- J a g hoppas att de unga, som här stå, Ha något nytt att bjuda pappa då. Men innan vi nu alla gå En fråga, ber jag, att or göra få, J a g hoppas ej på svaret bli' besviken, IM jag mig artigt vänder till publiken, Ty frågan gäller den och ej kritiken Ar' ni belåtna med er qväll? („//„ tysu,) SVANTE (ser sig omkring och sä- ger:) Nå, svaren då! EN BASBÖSX EBÅN SALONGEN. Derpå kan svaras: både si och så. SVANTE. An herrarne på scen? Är' ni belåtna, nå? K 0 r. Jo, det kan mäster Svante lita på' Det hjelpligt gått vårt lilla ä propos.Beliöfde vi oss ej genera, Yi skulle sjelfva applådera. (Alla klappa hänrlernn) SVANTE. Nej, tyst för all del, gå nu härifrån! K ö r . Men dessförinnan, dessförinnan — ned med ridån! T r y c k f e l : 12 sid., 6 rad uppifr. står: Skänaste, läs: Skönaste. 14 „ 12 ,. „ „ Curatur, „ Curatus. 28 6 „ nedifr. ,. graf, „ grift. 2 OUVERTURE. A n d a n t e . f ^ : <> p : : g : frf * • i > < « ^ f 3 ^ #•• f M = f"=h H r - t - , r ^ f l M R ^ r p P J - M p ') : r J j N j J l = p r ; — _ s r — f — ? - —I k J L y- ^ — / — i ^ = A r — Y — t m • d^ # i- h f - i- -g- „/ <> i i i: i - l : f i ? 1 4 • 4 # . # ' 4 * « 0' 0 *i • a V * - J 4 M # • é *• J | [J - J J J J 4 J ') : * £ f r J ' £ v r j f f i " - - ? / • » K $ k r u L J £ *•* y - I. — i: t t t 1 P J — # # — — # — | i (— «— (— fltN F r fl E i *=»• _ / VI — M — ^ » — 0 M * 1 U l — 1 — ^ cresc C ? r*® H = t = F ffl * s ~Yir = ^ = h - 4 — 1 s 1 > * * 3 - f - f - f ^ # f - r p • - § i ^ ^ r r . « « •—é - TT» i r « • < TT M - t - = 1 = H i i - H = M = é é fs a • « U — J — - # • = H - - i ^ 4 ~ i — f " ' S 1 f f — f — 4.. L — F - i — 1 l » — • • • 0 = J = t = h=& 4 4 J _ • J f t J » v # 3 i *1 % i I i k ä P f cresc. mf mritard. Allegro. bJ J. i J : 3•f g fe|l|PW^ff4 -* f=J - & » - A É ^ F f FLfr r iJ ' C a a m Ig»# U*M1 441i # =f- * J 1— —J —yutf njpi• i . • < p • 1 * 1 * I * TT^ £ j « t - £ i M k — >-i2EE--=fF i* f" * iim it » bfbf k l L , •* f = | 3 ® — ! 4 fr r » I C E P Z . 9 - + - 9 r r ? i — » — ~7f tf "li^K äss- =4= r « - - » — — V w ti. = w t u K P l ? 1 Vr! r: zi 1 • * P re L l _ / — M f ^ H = £ t t ö j *5± L 2 » — ; 1 r mm ' f f f iVT"!1 # LI 1 f . f f c — H ^ f - * b « ti—»-•-- f ^ « = * — c M i fetE - * * — - » — > - 1 1 " » • — • -1^f H r f f t - * — dff f flr r f 1 Ä = ' f t 1 ^ Ä N r # — r » - * i rt f t t i i a r p i • * * - . . a r r » J c U J 1 w i i IcrescendoA l l e g r e t t o . FÖRSTA AKTEN. Första öppningen N Q l K U P L E T T E R m e d K Ö R . fe / ^ tf p-—JY- • » |i = f = - # -0—f -0*— • # — 0 *i0 £f t" • ; # : ') , 1 f (-*): J * —~f— = H t • 1 t - H 1 - •0 1 i-r k - f -i å • b (— t r i p— = t f " r-j— f—A— # • \ * £ - - — « • J -J— i -r - # 0— L 1 ii- 1 • - 1 — s g f c i» M o d > 0 — £ « e r a t o . P v ^ = r h f F h - + ^ 3 4 , » • » f f if f : t H * i.J -4)! 1^— i *): ; fi— ' ' •i ' ^ JS i ^" 1 f r i p r p- 1 » i ji i*t f l • #åk * ^ 8 # •» ** —: 4 M - 9 " . ^— -E£==fc £>* •U T U W 1 — J T P S. Här lcfva vi sälie vid Skenaåns strand,Ty staden är caput i Gothiae land, Om. 1 n = f r : 3 = £ : • C r ® B ® K E S 5 t a B T ¥ r T j. • 11 f T f "f j- I i £ i _ * f s t gifne vi äro af fetaste slätten och tygeln på folket är „Skeningerät — — ten. W m ' •r _ II H . i . ja, yd, j a , vår stad är så bra;, men en marknad måstevi haj Ja, ja, ja, ja, vår stad är så bra,men en Ä A' +- m i?-y- r ? É p å l a B f f { 1 g p p /C\ l/TN I — a l marknad måste vi bi. Kör : ja, ja a i g t t 3 f e f > | g £ ^ 0 m a l i N 9 2 . Andante. Jag redan lyckats så till - v i . da, att jag fått jar.len m m ritarda?ido . hk a tempo ¥ I] I •t W — < r — . r j i RH®8 ! __i: J. . J>i=J=*=f T h i r = ^ = *1.. m •J H f = j = =f——f~ -jt m JL *«i i—^ » — • - 1 r i — & 0 é K f \ / — * »1 » — F=4#= 4 * Jeu har glömt,hvars ma . gi_ stråten, Nu eu - dast å . ter mail, som mi _ na planer korsa kan,Hans är, för-dömdt. Olaus s e . dan be . ar _ beta. Tänk lrvilken tur, der åsigt måste först jag ve . ta och honom kommer hau 9Tempo di marcia lycklig och nöjd, Mitt. lijerta klappar af Ack ja, jag mig känner sa Ii jer ta klappar af känner sa skönaste flicka ett mål för min ön_skan sider gen skall sta - den med bul - lej^chbång sig klä - feste - lig staden jagfår. Den da måtte min brad.Aek ja, jag mig kan - ner så lycklig odi nöjd, Mitt får famna dess jag får famna ritard: 10 M 3 DUETT.11 lijer - ta klappar af Fröjd. hjiis Ack j a , É jag mig känner så lyck.lig ock nöjd, mitt * * » i • i n , B f U p » r r P i h j e r t a klappar af fröjd. Hur lycklig den dag, hur lycklig l frr\ =) = (= q • J " * > - 1 T i m i ^ = F . J v r n u — ^ l - •—& försann, r-p /L Oa « A d d då en * 1 # . | så - dan s e g - e r jag —f 1 • — vann. se(• ,er jag F R r vaim, v • < > ! ann, • r i - va r. nu. m <• "<•? -js?- -f* » \>f fl • — I_ • Ä 0 • #i -é •"»• «l * »—* 1 i f . » « J ' r > \ * • - > - i = f i — — -> —t*•9— t 7. f 1—#—#- J J p — * « < —i' i—— 4 3 h A a «| 4— — A n d ; N 9 4 A R I A , D U O o c h T E R Z E T T , i?. Jag äl skar, J*§ i E • * 7 >T I I i % + f £ i f : f - s ^ <»• fe# i r it — t äl - skar, jag äl . skar, jag äl - skar, i i W m t i £ m r t U OJjiJ A l j r t f # t = | • . i 1 | ttn 1 (9 [* r — - — — - i 1 — • — j I • • • w j • H ^ H = 4 4 1 ^ c Z r c i T ' & i r c i r c r p 57 ' 1

/1 2 Visa Moderato. J Bjäl - bo, der bor haiyuiu äl - skade vän, Blaud ro s o r o c h d e j li ga bla - der, En p r y d n a d i-blandgos.sar och liug - store män. O, a t f m hvad jag i hjertat är gla - der! Hos honom mina tan - kar för evigt kastat^ an - kar och j T t i i P — A f—r-r i—i—–—fe=i | — ** •m £ * fl * • —] t , - 1 ' ! 1 -A. - J ^ J . — p — * r -® * 1 ? — — - r f ^ = r i t m Jh— J- J —J zp y — i — J , — p § = 5 $ e Recitafiv. 7?! Får jag då se den skö. naste, fär jagdå se den sköna=13 E. Hur, Folke, vågar du miu pappas vrede re , ta? Han kan i detta uu din ankomst hit få ve . ta. F: Ack, ej så kallt på Fol . ke blic - ka. Han vågar allt, du i i 0 0- P i P 1 f -g—» 1 é ' • m \ prm * ^ r t l X mm % (ljuf - va flio- ka attän en ^ång fåsedeu skö _ naste. - f P-P mm i i l $ £ * * f ^—-i t K a » E. Mitt hjertas röst jagkanej längre U H I SE dölja, Ack huru ljuft att få dess maning följa! j 4 0 00—0-. » *# •# J ;# s jP Ja, låt lijer. tat ta - la i P f f f f F 0 0 0 0 K Z C C C I C \ p p P P y f e — r ~ 6 n g £ _ f 0 — # - } • — - - fritt, & Ja, låt lijer.tat ta . la fritt O, gifve hel - gonen det vore mitt! rn^åAndante. f Folke du är; att ati-nat allt på jor - deu jag glöm mer vaken oeh sofvaude dröm . mer. mer. att annat allt pa jor jag vaken oeh sofvaude drömmer. 1415 lyck . lig den dag jag får . kal- la dig - ka. Ja,, kär . lek och 1 C stringevdo a Recitativ. tro i hjertat skall bo och blif . va vår tröst iu.till l e f . n a . dens höst. S. Hvad ser jag -9—< ö=ö=ö=ö V U j % Jr m B 0 ~w ritard. £ = $ ^ > J iJ F 5 0- 0 / fe här' Hvad ser jag här? E l . sa har du så förstått de lär. do.mar du af din mo . der i i' J ' > $' ^ ^f^Hrpp a tempo fått j marcato A l l e å r e ^ " ker vi . sa på Bjäl . bo - sed Hur Ske.uiu . ge brac - kan blir sviken, Hur Jar . lens la . gar om qviu. no fred Sko-la ta - ga sig ut i prak . ti . keu. Ack m ' i T te feskall ly Andante con moto. fa . der för - låt, Ack S. Recitativ. Er ed jag cyupf för . El - sa skall ly - da sin17 brud. (i N 1 rz H — H — l — " m = 1 i - J — h - f 5 ^ = f fi • i g ' - j J — i — S - fe a t ^ st c • 5 a : li • -a M 5 h r p— é 2 « « **» Moderato. skall hou d H - . n lion slcall gif . tsi, hon skall gif . ta, hou skall 3 -m a M 0 ? 0 € gif_ ta sig med pre-sten. 4v. - T — • — » — • P - * — Ja, ja, ja! 1 r f T —3 4 ^ = 4 é—0 0—–—0————0 0 * . n r *r ~-® p — * — i » gif . ta sig med pre . sten. ijP. tt l« e . . , bf i r , n ? g — * — £ — > — = 1 = = . i r + = £ . — [ra p ' b s d j F ^ - f ^ r r t r r r » — , E = p p = . ^ :>- -J- tra- - J - * - t * 4 : «• :=- i » f5 - f /O, t " i " - T"*-"* ~.r L * - ' ' • 7 s®5 ® " - «j ; L J — W — * — J1 i -1 —5# * V J ^18 A n d r a ö p p n i n g e n N95. KUPLETTER. M o d e r a t o , — % — - — — , ' = 4 N m g-U a - 4 -fc): U V — j- Q - - 4 ^ é ^ J é " é J é 1 ~ é i S ! y \ > \ > 4 ^ m - h g # a 9 m — — _g_ L • 9 - •m K «-r. \ •f S S S 9 — U h m I T T T H * "^t7 —f F f f r f-f-*- ^ - r W - M ^ p — f J JJ J ^5 n • A t = 7 ? r — - .1 i» LJ 1 11 1 1 - i J W E Till for . ua da - gar å - ter - går min tan - ke än så ger - - na, jag m minus nar jag var sjut - ton år och var en fa - ger tär - - 11a. Jag kän - dc mig sa BE m I r J T l ; * ^ 3 É £ i i p i r f 5 glad, så ung och Johan un - ge var då kung. Då rjP~ch » . -) — f a - = N 5 f ! Ff= T= f- n 1 f|= " P P—- - t - 4 r 4 . . ' f l . ^ p i - - J W J - 1 » — ^^=zz U - f - f — ^ T i • 9 » . » •4^, - c 1 — i f = f = l|i ^ |P 0 J y f t . 1 . ^ i > r — 1 - = J — » ^ = F = W. ..... fr kom en hök en v a c . ker dag, en rid.ders. man så vac - kcr, han smög sig i vårt - f ^ i i n 1 j T ' I !. I f b ¥19 diif.vo -slag och gjor -de små at - - tac. ker. Min frö - ken strax sig fån - ga lät ö p — 1 — ^ — i j -I 4 i fet ' y 3 - H J v . — ^ r H _ J F = ^ H - / » » j = - = | ' • / ' f / ' » / ' » C J = H r 1 m- 9 #- V 7 # • é- 1 ^ J » & fe m v J ' J ' i = F oeh jag satt - P v en . sam c —f58 *-]—r Ivar och gn = P = \ it. >—r1 "• 1. I I v £ K i 2 . ^ (f ^ j i 3 : r m — j - *>— J- 4 * m ? 7 - V — - * 1 n -f f i I]* i 1* i* i1 1 i ^ — y - - J *' T / # • • y , l - ' r ' " ' ty 7 / 1 -p m r 1 fl 7 / • ' i N?6. GRAL_ DUETT. i c. - r f - f --r?- * f = 4 r - f : j * 5- f.All min 4v-n-i kärlekfor er uu r n , — r H i f r f L _ .. f f r - 4 — y *fl>- J - T é- V) 9 — f i s a • * »4- • * - t = l a = a ; W J ^ J J i i) r l ^ rTJ J J y J>v = k i 4 4 V J ' • • # _i V i i 7 7 S- r r 1 me.ra är slut, m 5 0 0 B g m» hut,hut! Ö.Med en gammal käring jag giftermig cj, nej, nej! m w mm & 5 1 rri rp " T y " r t l r j l j * 7 r K. Ni må_ste mig äk i i: 1 6 ta, vill ni hafrid.ö. Nej, al - drig a n f a k _ta, det sker i min tid.-i?. Till — ^ 4 r J J U 7 ~ ^ r: r n m m 9 W m 7 IT ^ - - J — - K - - = P ~ — i r 1 = ^ — j J J U _ — J f ' # • 0 J ^ = t " r ' • J L P : - 1 « a1 - J J fl — ? — = £ J i J <'J i 1 ritardando ^ ^ & ' r ^ ~ tempo • a • ier sa, - som. kärlek liar fri fråu ditt skaffar en auuau, som N?7. KUPLETTER. Allf^retto. M a l 1 p å . står,att flickan är en . gcl precis, i - synnerhet da man är kär. Men län-ge var Adam ej21 tju.sat, be. ru.sat ev livar, gfl^l så fäg.ringeu flyger helt snöpligt sin kos, meu då sit - ta taggarne qvar. Och i •t r w 2 = k 0 0 1 h. r v m i i • ' r — p - r — p 1 i n—* ea "5" & 0* flickan, som blyg. sam och tyst var för.ut, hon ti . ger ej mer en mi . mit. " f ff t Slt-j j i PS a Hon vet nu all.ling, hon f 1 springer omkring: ack sj^. taste, sö . taste du! Be . rät. ta mig nu! Det händer, jo, jo! livad nian ej kan tro, ej kan J . - = É£ i i tzmr 5 i i=F=t miH ± tro. Din ny . het var bra, ett tack ska'du ha! Pap-pap.pap.pap.pap.pap.pe_ pappappapela. m k N?8. RECIT. och DUETT. F. Mhi bä . sta Ra. g a . ta, jag har skyndat hit från Bjäl - bo att få på dig hel . sa, att n -h } --J * — J h-- *r— 1 "J Recit. U u = f . 5 t i

£ i V r- « : f t " " ' " * £ - i s < f « P • éö . ra min m - ma en li - ten v i . sit och spr å . ka med hen - ne om El . - sa. a ~ftrm L j I | ' . Rec R. Du präk-ti_ga f22 \S k k IvuJ J) h - — i — K N r — 1 1 " = f = d *>: \ -J— F M - J : —4 —t— 5 é' * i b »- i r » v 0 <» * t u i 1 / i d _jé 5— 1— ^0 * : n i j 3 = f jf 1 'j > * 4 J » » -4— p r 4 J i J i #= i ' s j r t 1 r i # —T •0- m — # J * 7 P r g > — - 1 bf i U tfj t (— > f ? r - — t — r l - p • - i — 5 — * — - ? • — — M — 1 hvem kun-de tro, att så snart skul.le dö, mitt gif - terniåls hopp, ack,det si - sta. Min — t r J — - p - i i r n —h- J ^ r r— n j j t = I — i — J — r t f - — - L - j - j — J - J — - t - n f } T P ~ P — * f—*rf— — 4 g—J—« # — « f _ ö — „ J i — J - - i r - i - H - y z — H J- H f r - P • —^—i -MS— Allegro. kär - - lek liar slu tat o - lyck - - ligt,ack, ja! må pres - - ten, det i l . l U . K K I krä - ket,at Hel - 5 m m a m siiig-land dra.) J) å i J ? Min kär . lek har slu . - tat o p M 7~ / I I tt mr wJ z r-r- 7 7 m m l i m i -7—7- - 7 — ^ ^ 2 = lyck - - ligt, ack, ja! må pres - - ten, det krä - - ket, åt Hel - - siugland iHÉÉå * - f i Mi r n23 dra! Till Hel . . Ringland dra! Till Hel - singland dra! Till Hel - - singlatid l p =) = E ^ ». *-» r r f i -T 7 7 7 ^: * _J_. J_J—J ~f~'—r* J " T J > | J 3 M . f f - P - dra, till Hel - - singland dra, till Hel-singland dra, till Helsingland dra! dra! dra! f 7 r f l j 2 5 . r n m M M i y ~ t ~ 7 N9 9. KUPLETTER ocli DUETT. Moderato. n f i M - i r i l i n <3^ « « yTd-- + = ^ 1 J. K y. Jag n ; h ^ ~ > 4- ti—a J d "/• rk [; g \S v>% 4 J J • q» ' P #•* #• W 4 .#* M.' »•— 9 ' ? fL m / «U—%- i : S-" 4 w . J ff*=4 - f l J v * ^ v - ~ — — = + = F - | ^ r - . ^ J))> h ^ }) * - f y - t > : , |, . — r . t — f 4 > V - 7 ..f . ,0-> 0 1 ^ 7 ^ - y i ^ * T - i s r 7 iP - j — i — * — * i - J - — * = F l ^ 1 n \ # PJ *f m 7 k — 6 J-ä-M 7 i ; - -£ J - ii - " i i - r 7 J 7 7 • j — 1 \ i MJ — 3 — M T / £ fröjd mitt lijer - ta slog. Min flic - ka var en en - gel lik och fa . ger sont ett 1 ^ i J -h ^ ^ 1 ^ w 4 t-?- * ros. i M r - ^ Jag käu-de mig så stolt och rik nu är min fröjd sin kos. Ty ^ P P IS * 7 fe: 5=24 lioii, soiu var mitt. allt, mitt lif och höll sin Fol - ke kär, skall blif --s-a nu en i f f r au - muisvif och M 8 4 * ' * f t t * * ' " " hjcrte sorg min lott. Den lye.ka, som så tju . sat mig, den var en liäg . ring blott. I , t f h . h k to m a r - Animato. i . hå! Å - hå! Ä.Hvi suckar du så,livad tänker da p å ? # Ja, vo.re prestcn h ä r i c . vrå, ja, f B i i S v o . r e presteu här i en vrå, jag skul.le ho . nom klå, jag skul.le h o . nom klå. R. Och vet du i livad jag gjorde då? Ja, vet du livad jag gjorde då?25 jag lijelpte till ock - så. É i f i v A 0 "Vi ä . ro en - se då, - k vi två, vi v å . r a luifvun m a h f : S É H v V ritardando m b j A Risoluto. t t i U y 7: • > g I 9 * 1 £ 2 samman _slå. Om list och ränker än må brukas,så må.stc presten för. ödmjukas, ja prosten,ja prestcii,ja * = f W É * f • s ä » ? i w * m il m f & presteu, ja pre.steu,ja presteu, skall stu - kas. Ja, presteu skall stukas, ja, presteu skall '»:T t i : W H = ^ = 4 = 1 = ^ 5 = 4 •0- i i - j f --b E - H F 1 r^fH ^ c J O 1 • 7 i - l 1 stukas, ja, pre .sten skall stu - kas, pre.steu skall stu.kas, pre .steu skall stu. kas, presteu skall stu-kas, stu . . kas. kas. . A J—« & s « _ h 1 v — * • 5 t j t \ - H — = r 4 r Ä . i- • r — • * d = t S ! - J 7 • = f = ? = n - - =£^= i - U L C . l - L J — p - J I Fortare tempo stukas,stukas, stukas,stukas, stukas,stukas, stukas. i Ä i i26 Entracte.27 fr r f * g r ti 9 cm- _ J ^ L l t A A P ceri _ iå y 4 4 B B l > r i - T - *"f — ; £ B » T- r r T r r f - r - r , r ^ f - f F - y g-1-^ JL - 0 : fr n • $ = U — t - L - r — JL - £ r In . r < L t " f f > f £ É s » • v # > r • F i n e . Sh / c J — M M — M J J » ~ t = 'J » li> i Trio. o — a a »« * i * • - 4 p dolce P F f P g H l * a m ? E t £> i » B * • • ' - . J f M J f s l ! i : i . J » * i » #L £ä £ — é ^ - å £ - A t t - * z * 4 - * il I) . C. a/ F i n e . i i28 Andra Akten. N? 10. KÖR med SOLO. Moderato assai. På Ost - gö . ta - slät - ten vid Ske - na - åns strand;, Der lig - ger var siad, j a , var stad, Ocli Ä_* A J | J • fifr\ 21 • Z 9 jS £ ,J r f - < > > ; J • J ^ t — H * • • P * J £ H — 0 — 4 # 1 t r j i • • < h r J » — \ ^ r - f 1 1 ' • t • »• ^ » — ^ • d dit har nu kom. mit från he . la vårt land Af k l e r . k e r en rad, ja en rad. mm f j j • Vi m m ¥ r T / m m hjer - te . ligt ta - ga dem al . la c . mot, Vi ar . tigt oss bu - ga och s k r a . pa med fot. — ^ Vi i\- 0' 0 * * f # Ö P 0 • * P 0 & f0 * * i . # d> # * • 4Fj Ä ....(fl?, . — 4 B L l O J 1 ; i 0 • 0 « sf ä » H* J j * \=£= 1 — 0 1 1 i ! l ? — & — 9 # # » L f - » ii- r — ^ J i • < i 1 h j e r - t e . ligt ta - ga dem al - la e . mot^ Vi i • r i ar . tigt oss bu - ga och skra. pa med fot. y - 1 ' ' ! k i é i i t f r % « » * * <!* i\- 0 s -i c |*. p . k r r L g ET3H=-J • •29 N? 11. KUPLETTER. Moderato. Jag li.ten var. I pappas fjäll Jag njöt af hemmets frid, Der saftjag glad en Ju.leqväll, Min / T j J - ä — • > f s r y v n ,) . « # • # » - 4 ÉV- j ^ J : i ' ' * * (N = t = f # i ^ 4 7 j J J • w M d 7 1J • -*L H n r P ^ p r r W f ^ F # -i 1 / - » — # i i i f - r _ r — J j t ariuma satt bred .vid; Då gum.man s a . de: 'X.ck mitt barn! Dig vakta stads för sa-tans | garn1 .' x - f r] i ; i > , i , j . r f j . n m r — i i , *,• , . i i & I j m \D M t f i r r j m T T f m T T Z T R t u t i É É P ä ? i 2. Så mötte mig en rid.da . re, Men jag var på min vakt. Jag djerfdes i i b «n n ! j E 3 ' O | i | jr | m m m m ej det min.sta se, Jag blnndar som man sagt. Men vet ni livad som hän.de då? Han r - — f - -=F H /"]—1 flJTT: 1 - 4 — P r p u q#- ' f # — * H ' * J » r f r f r — — # — • — # — # — 0 — f i r s — i — % — # «» *«.# 0 •" - U 1 P Melodi en spelas marca 1 4 f • (* — 1 0 — • —

< * — g J r 7 ^ to f f ~ f -1 — i — — - 4 — ' — 1 1 - * • — F — F - — - 4- tog eu kyss, ja, lian tog två, Han tog en kyss,ja,han tog två. : J J <r rJ' J J J - J . -Jv- n n ^ - # - * 0— * • r — r — * J # • - — : — t i* fau c p / Ö " » *1 — = É r * : j / J t J - J k J . x s ? . - 1 1 5 = t = * = = i 9 * ; * — Han tog en kyssta,han tog två.30 N? 12. KUPLETTER. Alle^retto. I R o . ma der fins ing - eu en . da pre .lat, Som får hål . la sig hus. fru och PP P f ^ * / I m vt g r/> i mm É i barn np.på statj Ty sjelf.väste påf.ven på Pe - tri stol för . bju.dit dem f ö r . g a . p a sig i mm IF ' 0 0 j T . H i' É M i s ? T f f - Wm r m i P 4 P nå - gon kjol, f ö r . bju.dit dem f o r . g a . p a sig i nå . gou kjol. Ja, lif . vet det äk - ta, för i| J1 J=^=|0 r * J"j J) f""1 K - j j — n h f \ ä m * — \ V —K F TP > * r i* „ (4>« : # ,• # J/ * r J- «± =: T - r ^ — — $ — r T , f t - H r ' —i ö» r — — —J CJ-J 1 mån - gom söt lukty För mig såsom bisp är t o . talt förbju.deu frukt, för mig såsom bisp är t o . I P 3 P J T JT 1 P i»—* talt for.bjuden frukt J J3 1 N 9 1 3 . K U P L E T T E R . T e m p o d i P o l a c c a . 11 rr rr ir i r ir f I i 0 f # / > 5 » » * P • ^4 t » * r u rr r r r r L * * «-rf-- Nfi tL :: p — : — » t jt - » — t=f=i * # P , >9*r rT-- 1 .# • W J f f i -HtJbh- t g : 4y= * 1= t . .i= U = J M. r < JL i jL prestjprestprest.prestjprest. Hej . san! jag är så lyck - lig och säll, Hjer. tat af fröjd vill spric.ka. mm B i wki ' p J> j) mJ j pp i i fe-#• $- m -0- Ä Lan£samt. / O ö i i i i Ah, st Recitativ i der gu.din.naii ual.kas, följd af gra . eer, tank-full, tyst. Tre - fällt lyek-lig a temyo är deu | 1 i * 7 1' 1 väp_uar'n,soni har pur. pur - b # * k e r> mun . ueu kysst. Ack, mitt b k-—i K—t51 !— ar . ma bröst vill %nt t f ?' • £ P p ' = ^ L / L i p F P J 7 J ' -1 v h ^ ' r f ^ L / L i p F P J 7 J ' -1 L—— ^ L j - — i - . = < "i sprängas af pas. sio. liens la . va nu . J-1 m r É J? J'1 i Him_mel - ri - ket kom till jor _ den, om den a i •ir; • i j U M £ i5=5 m igelti blef nrin fru. Tre - faldt lyck.lig är ÉE m 6 = 0 v'—*1 —* ¥ mm •2 U U l å I ? ? P väpnar ii, som har pur- pur - mun . neii kysst. Ack mitt ar - nia bröst vill sprängas af pas.sio. nens £ i m ± = Z V 0' 0 0 0 m ; i^ i i m U7H W 1 m laf.va nu Himmel_ri .ket kom till jor - den^ om den en.geln blcf min fru. J j J J 1 =fe I m Animato. I 7 "T-*" i 5/ J i i= Guden med sin pil och bå-ge;, blinde A - mor, stå mig bi. m Au . dra ak . tens slut må blif. va nu ett lyc . kadt fri - e . Ép§ i s I i ii i / p = 5 - # • - # S wm ' f T i *| É F ~ ^ f Andante. - d L - * m i l - » i g ^ w ^ • " g i " -4b" \?0- 5^ g p f & T Ack, skön.sta t ä r . iia^, som lik so . len på him.lens i»1 ?1 P P S Pathetiskt w$ £ .b J) J) -Ä>- f — * zzz:34 Hvi skim . rar ditt ren ditt sam? var gläd - jens ros mer ros mer lielst i graf _veu stop _ pas35 står, men öpp.nast dock min farntij min famn5 Den skall i mån . ga^ i måu_ga i å j J > I f ö r . bli' er säll hetsj er säll hets hamn. E. Ack nej, ack i j i I liM , KV ^* 1' b- « V te— K S 1 i» 7 * > : t > J » 1 t »- f^Ti tf=^=4. * — t S 1)— -< * • ' ! N±4 *- t i pJ '33 0. Ack jo! v F L j —*—= • y 0 W J 7 nej! i Ack nej! m W Ack nej! Ack nej! Ack nej! 1 f * x Ack Ack jo! zf — Ack io! i i Ack jo.! b Ack jo! Allegro. -2—W d 9 M * <8 7 w L-LJ. å i=fiå J J J J| :t f f f = ^ h a — J J J ™ — J ^ T f f Äi ~0 ~¥ Vw TF Hans Iijer. ta det bul_tar och Andante. DUETT. kiap - par Och ga _ len af äl .skog han Coii . cep . ter - na ge . nast han fafe j . 3 fe » V [/ C • 2 ^ * V: di F-—» 1 —]) K K- 9 9 * i « 1]) jS \ ' i i er • r ~r i t V « — — — — r ii r' T p\> '—^ k — — — H r—H c =j= 'i> J =^3 ger och Ulsk. lig eu tär - na han vet. Af kär _ lek till mig blir han i ma - ger, Som nyss var sa trindlagd och fet,. 0. Jag fal - ler för <liu fot. Tagen Cu_ra_tus' liyll.ning mot! På knä jag har villlig - k ä r . lek t i g . ga, 0111 din k ä r . lek t i g . ga, i om diu kär.lek tig . éa F, stiö . \ w , L f T T j n ä r j i i T l ? . _ r _ _ ^ * ' ^ Allegro.o p p ' & (> PP! 0. Fö'rst skänk mighopp^skänknug hopp! E. Stig hopp! S t jå. °.pp! F { , 'r s t s k U , l k mig hopp^skänk mig hopp! R . F< g ä f . v e s 0111 k ä r . l e k ni t i g . ger, Blott nej, nej, uej, sva.rar jag. Jag blir a l . d r i g e r ^ om ni il J) f - é e r knä for mig till do me _ p p Ja, förr upphör s o . leu att ly . sa, Och manau sitt silf . ver strö ner, Jt k ä r . lek jag kan för er hy . sa. t gif . ter mig al.drigmed er. ", i fe Allegro moderato.38 0. Om ej frö . ken i . akt . tar de nat ko - riun, ni skall snart bli skall har rum, J É å J fram dä. för pap . pas P J I J i W fo » rum^ Se9 der kom - mer haii i £ref - vens g "v r x ~ j ' P ju. P ' i i i f T g I J'1 J i j P Allegretto. tid. $ wu..— o . rui > >S'. För . låt, om jag stör, SfiÉ A hvad är det jag hör! Det m 5 f « # vg g [J / P der ju mig rör, allt är ej som sig bör, jag kan fat . ta h u . mör, jag kan f a t . ta hu.mör! 0. Jag — ± « o t f nt M mi % t w w i i l '4 m uyss till er dot . ter fri = 4 P m Å- j m ^ t f j- - ~~W' Mena Tempo. at har, men blott fått ett blek . lagdt nej till svar. Och £ bbi J' Jp^ »Allegro moderato. det.ta har jag fått 39 i or . da lag e_xempli gra . ti . a: På h , n n i i i klia, på klia kau ui lig . ga, kan ui lig . ga till do . me . dag mi * dm. a m • ' t- n v , ^ (p r i T=F tF i Et ce . te . ra, et ce . te . ra, et ce . te . ra! E. Min m Recitativ far > .jag vill ej ha! (Ju . ra - tus till mail, Jag äl - skarmiu Fol.ke och ing en ann Jag m m m m t kTT ji j) J g j | 0 . H J ^EÉ=ä JS L w § j j i l I 22= sagt ho.nom det i or. da.iag, e . xem.pli gra. ti. a, e.xeni.pli gra. ti .a: Ma «•-.* i- ' -J: - 3 5 - e » - f f= - ® - « tempo 33= g i= blir ui,miu blir ui al . drigj, blir ui al . drigtill do . me .

dag, * # * 0 m 'Vt / S t É # 3 ^ J ' U J) J J ^ = i [Jf j f j \ i J'1 ? —) g ' ' c i f *40 et ee . te . ra, et ce . te . ra^ et ce . te . m P Tempo di Valse. Jag al . drig hört ma . ken., du må - sle ak . ta och ly . da din 5. To . ki . ga flic . ka! gU i m <iJ i m Kär . le . ken hör ei det nun-sta till sa . keny då man sig gif. ter och ÉÉ M hu . stru ta'r Kär _ le . ken är med sitt o! och ack! En . dastj, al . i M nast snick och snack! en . dast al . le . nast snick och I snack Sa snart som det be Becit. fr slutadt ä r , Att marknad skall bli här, hon blir er fru^ jag der . på a svar och den-ua dag UrS. Jo! 0 . I morgon fröjd hon skäu . ker mej .i?.Nei! 0. Hej! 1 morgon re'u kanhända står er gla_da bröllopsfest och El. sa ni till hu - stru Tempo di Polacca 0. Tack, svärfar! Han är bäst! E Skall jag i morgon gif . ta mej? A Du skall i morgon gif . ta dej. 0. Hon skall i morgon gif . ta sej E. Då går jagbumsochdräu . ker mej.SJagtroratthonbe-tän . ker sej42 Tredje Akten. Fjerde öppningen. N? 14. KÖR o. RECITATIF. Allegro moderato marcato. I jiif | T . . I f "|4; ,f » ' =?—Q*~r~f f l 1J P f f f J ö~0--0- •# i r r r r —=H 1 Hej, lat oss sjun.ga och lu . sti . ga va . ra, U . tom oss fröj . das i ske . uiu.ge stad! « s ger Hel . siiigland Ta , ra. Da . Hea. « . r . ^ e s p p p p p p f :' S i I43 I lie . dcrs. män från Rom! Här, å kam. ra . ters väg . nar, ett gladt väl é: X i i) i) r 7 J' p g ää * ± kom . men jag i den.na stund er eg . nar. a tempo m a g g t - \1 samlats hit af va - pensmedsge . sal . ler ett li . tet kärn . . . friskt ii 7 \ ^ ^ k = 11»- g$ 0$ e*> JS g* JS t i Att \id ett eu . kelt dryc . kes . gil . le väl.kamnia er, välkom.nia er i s i Jrjrji J — * 4 ^ J i É i1 P l I U J I I i P f P Vi samlats liit af va.pensmedsge . säl . ler ett l i . tet kärn . friskt lag_ Att vid ett en . kelt drye - kes . gil . le väl.komma er i dag. i T Jij1 iji k): 1 J i S i l y . 4 1 1 — f i l -i—J 7 f f f f r j - 4f?= - & • J l i i t H-J-s ^ liJ J »• -"-i - S M -p * • — r •0- -fru f *44 Från éu . la Ti.benis ^ R e c i t . A > 7 — ^ — - K — K — v — strand till Ske. na - åns är vä . gen väl nå . gra lnm . dra 1 1 . i ^ hi i® p C O — * — 2 — — » g — * < — * > : » J " " P P P J ' v I A. A_ i " * d p p — , J . = JL f # f £ * J 1 mil, men ni ha' tra.skat den, a tempo Så må v i hö - - j a öl . - po . ka . len, så må vi M J . M i fe i 7 m m m mi t 1 ^ * - # 4 t r - « 2 7 f £ f ' J i J i i i J j * j i j . - J — J — v J) J) N fl1 rn^iT ')• * i J t 7 ^ L p ' f b ' j r r = f = : 4 i r * r ^ = f */ # # # • ' 7 ^ f _ f 7 f f _ r i - • — t — i — t — s = + = 4 = é = ± = J — 3 — v — L *• TB *• B + ^ * j * = 3 $ ^ j — v : 4 4 4 — 4 4 4 ^ S i) J ~ 3 j l : Kön. -. | ff f _ f ft- / ff ff i - u J n r f r r j . ^ r - J 7 l1 ^ J F 1 y L J _ L jr ' < 1 r I T T f * r f e f e E hö . j a öl . po . ka . len till ä . ra för Herr Kar . di - na . le» och " H f r f r | r , f t f r r / * . ^ _1 J f / f i > j - * j . > = * - j j j j T P r " ^ r r * \ L45 rör hans trog - ua föl . ji jes . man. É • J'1 i ' }) = r m p rp Allegretto. N? 15. ARIA. Ej bju - da vi i Svi .thi .od på druf . vans f l § = , 1 » . — i i j j j i- K k t—t~1 r ~ J r fi ^ = K J j b J it4 - J» = h = —K—-j 7 r m- "^g g ~ L L E T j i / ' J 7 -i i h H ± U _ i J -l ~ ^ h — f — L — r i i i i— i ^ — —"K Ä w~ K VVjl J — ± — —# • — m — r — = 4 ^ = g - - ir |* f r r j - = - p — i 1 - V — P P «M — j n p T L TS =T= 1 f 1 1» » r * — — k _ — ^ —zji i ka . ra . fi . ner och a . pel . s i . ner!4 « Ej o . ga vi Fyr . ver. ker_ i, Ej Ej på ka . fe, B r Schwcize . ri med flic. kor i och kou - jaks_ sqvätt, Ej 0 - pe.rott med glad b a . leti, m Konst . - ka - bi . nctt; Ej Schwei. z e . ri med flic. kor i, Ej kou . jaliS- sqvätt, Ej i : ilt Jip p J i g r'" ' yy. F r * A * = t p i i o . perett med glad ba.lett, Konst . . k a . b i . nett. Ej bju.da vi i Svi .thiod på Å ^ # 7 i i y • J—f J M — = — . J F ^ F] u t t r i h ' 1' # i f -4 r - ^ H r ts —^ '0 —jp lp- J _ y 1 L 'f .i T 1 druf . vans blod; Fj bju.da vi i Svi .tlii.od på druf . vans blod. För oss en krog Med öl är nog. li-J. r — I — 7 K Sshh h ~h—V r — 1 hkJUUt ^ v f t - * > •'j •—• j' • i = ? ~ — • " w r r J * • • — J U r p -i-ih Jt. . J t ' 1i i ^ f rf r — | — t L47 N? 16. KUPLETTER med KOR. Allegretto. Bland björ.nar och -vargar,bland l t, b }\}\ 1 -Iv-f ^ i) ^ i) — ttb - -ab" *, K J)) } r .h - =f* k-n-ti r -t —i f T " I - f — n r f 1 T " i» tHf—i 1 r p r J • 7 7 — 9 9 t 9 p mim T T r t A——*n 1 e s r p i ' 7 8 — P - 1 -X—3 —ir~ —J J — J - •— äl .skan.de mö, Sitt gla . da liu . mör och en sång, Men främst dock sitt bra . na, sitt j ? = ~ É i É i) J) ^ f U v | 5 g i M j) å h,J' i rrn rr •K å i .K ji ^ M f r a d . g a n . d e öl. Töm kau.uau! Hvad gör det om ock du blir knöl. Es tluit gar m niehtfe! Estliutgar mchts 3~~ P k. 4L inclitsl niclitsl nichts! i Es thut gar nichts' i uiehts! mchts! m48 Allegretto. N? 17. KUPLETTER med SLUTKÖR. Ea vi . sa så lu . stig nu -9 J.1 v — m j 1 , <*• * «— - ? ^ j #' " £ * a a TT C'" f) (V- T V:=- i- • i F # j • V - > T~S t — t f r M V -é- . 7 - - sjun . ga vill jag Om Påf .ven och Roms herrlig. het, Den vi . san hon tog i . eke £ m m h å 1 slut pa en dag, Om der - om jag sjöng, livad jag vet. — Om de .rom jag sjöng,livad ja f f r vet. Ni al . diig hört ma. ken och lyss . nen nu granut, en . da-ste ord är n a . t u r . ligt vis sannt é Hvart Ni al . drighört nia-ken och lyss, nen ml graimt, hvart. c,, . da.sta ort är „« . tar. ligt . vis s,,mt. Ni al . drig hört ma - ken och49 lyss.iieii iiu grauntjhvart en^da^ste ord detår saimt. Allegro. H l É i f fe lT\ m ff 5 ff. 5*5 /C\ i i i r\ m Allegretto. , é = = 1 . A . ~Sf m - a: i . ._s«—-B fl-' * Ä = I ^ V « W 9 9 i gr | ii 0 0 0 0 -1 0 0 0 0 ^ 1—^ —» m 0 L0—0—0—0 i L#-h 1fllfl # 0—0 L mm1 J a -0—0 0 0

fll J J 0 J J A= — a T ~ » ~ a - 0 0 0 #Z = = = = m i God' her. rar, uu är tid s 5 0 0 att gil . let slu - ta och bör .ja att af sta . deus in i m t * i loik . lif nju ta._På stadens sto. ra torg för. samlad är eu hop af yng.liu.gar och É -0- 4b mail, af pi . gor och mani - sel.ler, af gubbar, gummor, barn, af bor.ga -re, ge . sal.ler,50 Ull der glam och gla . da rop för . vän . ta att Cou . d - liets be .slut fråu råd. stulus bur-språk ska' truiu. pe . tas ut. Lat oss ge _ nast i) gil . let slu . ta k h h b å i åm$é få n P p P p ^ 4 ^ 4 ff $ f B bums vi i å , ja bums vi må af folk . lif tiju ta, K rrr Lat oss ge . nast slu . ta su . pa, n luif - vud . sta . pa. Ut vi ru sa, ut vi ru . sa rJ=p i huf . vud . stu . pa huf , vud . stu kå51 skyu . deu låug.samt, skyii . deu lång .samt, med no. bla ma. uér, pre . cis som i °P - ror, i I m op - ror Sker! Kör Skyii . dom lång.samt, skyii. dom lång.samt, låt oss ki . la, § k m •é- f m s t r P f p r 7 v a r . samt i - la med uo - bla ma. ner, pre . cis som i -0 0 i op . ror, i op . ror sker. p i p e i f p i p ta i å f m B ett och tu! Ett och tu, B i m i m ett och tu! ett och tu! £ f morendo m mm5 2 £ * - f • • F e m t e Ö p p n i n g e n . N ? 1 8 . K U P L E T T E R , R E C I T . o K Ö R . r • a Jag var så lef.uads. m W É | 1 /C\ -St 3 e glad och uug Och höll min Fol _ lce kär, Nu käu - lies verl - deu mig så tung, Ty fi P — ^ r — t - — i i — T - p rz j - n _ T ^ F 1 <•) *' s t : — f 1 ?— r f* i v i j — d 0 — K — > — - i — j - J — ^ r r 4 * • 8 i: ¥= r r -J— ^ r — - — - — * — — f — * — i • V 0 t — H hjcr - te, sorg jag bär. Kär so» en flie - ka 1 K Ö cj kau få Deu väu hou hål . ler É É É i i a * i 7 a =5? *' m: T X ¥: T F 4" f i • o J n af, Hou tve . ter bäst det vo _ re då, Att bäd - das i i: i % Sill graf. i : i r f !• > :^ T £ a 32 Haf tack du ljuf - va, b l i . da hopp För livad du hvis - kat mig. Hvad vo . rc uug_ möus r T T - 4 - Y — — — 7 — i " - — — k — i — j — — i — &. j • • - y - i f j i — -1© * t j # > : > # * • £ r r - — t c—S— ^ r J 1 ° — r H * « - • L f s — » — # i i » t P K — r ' f r 1 r lcf - nads_lopp, Om hou ej eg . de dig? För . u - tan dig så tomt ocharmt Känns i1 i=åÉ==É f r #r •& é i5 3 A — 1 —i 1 — ^ = H p — s J . 1 r — « 0 J- j h - i — ^ p N i j z - i - i — i — 9- 0 i i — f>—0— — > 1: * 4 3 •J | 0 -#-•— ». a y p | / C \ 9 • • P « m r f fi F ^ = ' - s > — 1 # • {££=?£==$ 9— 0- ' j i r - 4 v • • P r • [— T Allegretto m 0 KUPLETTER. 0 . Hej, in-tet molu glädjens him . mel ruer skym - mer, Kors livad nian kän - uer sig lif - vad och glad, f £ m i i å M F 1 js—ib 3 I ' - f e f S l u . t a d t , sa' Fri-stedt,med al - la be.kym - mer, Nu blir här le - bcu i S k e . uiu.ge stad. Ha de vi druf - vor,vi skul - le dem pres . sa, Gö - ra som No . ach, deu lie . ders.pa.trou. " A \ j fil »v f * J. J-J t - <- - 4 = "I "1 - —i «i. 14 i -W^ — u i— i -U ^ 3 j m F— m r —— * F = r = f = — Töm .ma eu skt skål för vi fä oss eu mes . s a , O . xar och kalf .var, far, gri . sar oeli stou. ! I, i5 4 A Nej se 7 i, Jj på, der s i t - t e r j . . y i El . sa, 0. Ah för J_.j\ h . Erfri . låt, j a g glömmer J hel_sa! J) V y , N- E. Hå,liå, - J r r p hå{ A Nå, nå, —1— f\ja k) "J o -G PT i i i ä *j 0-LjJ 1 å ' < » f r ^ f / A 5 S > 7 7 T ^ — y - ^ i - nå! 0. Så, så, så! t? J m r =^!t m i ^ Allegretto. A Min dot - ter, gäck och pynta dig Sanit g ö r dig r i g - t i g t i \>0- ^ * • - 7 grann. I dag så v i l l j a g f r o j - da mig Och du f å r dig en man. Ett g i l . le j a g i mémké •" y — g / q g - i ' " r t — ¥ = ? y 6 — J t #4 CJ a c J ~m. 7 r L ! 4 = ^ E. Ack min far, hvad Er gör gläd - je, mig den största smär.ta ger. V i l l „ i mig o An^antino cc^ Fritt må ni er marknad f imen kom der.vid / — p r n , r 7 " " H väl ihåg: Ej på den man säl_jer flickor, CT ^ V i ej på den man 5 5 kö - permåg. L 4 4 5 & T^r-ttrr i — N - I i» l . t f y - • P f f — : * ? , J] p . r r 1 ' P r p ' - f - ' H F f Recit: S. Som en Jeremias du kla_gar, Allegro. Slu - ta då, flicka, eii gång nied ditt gnäll, S *r ^ "r «m r 2 = ^ 3 = 1 » • v »- •« |_ - 1 — T - H ' - R F 7 ? ' ! - * - = = — Lt- 1—-— — T F / r t L i j r r i kan du få många lyck L-—. r f l J* liga da gar, Om du din pap - pa år m ? w j - H 7 i 7 m 1 1 1 1 —^ * J J ; * * [; ^ t u r r $ £~r~ 1—' p p B P * ^ c c c c = ^ ' t r r r r — t t E J F 'H - J - J f F ± Lif É | vet må käu - nas dig al m drig så tungt, Cif-vet löfte alltid jag hål-ler, t u r H P m t L T T m m w f Du tar Olaus och dermed punkt- GräV© n ^ »-g . a Så återstår migblotttillhögremakter = 5 ff 5 6 väd-ja, Du blinda ö - de, slump i håu_del-ser - uas m j M * — 1 > ! 1_^_ - i f • * t g —ts —«.—-ii» — — a _ _ j — 1 .. .. w FR-fr U p - --Ö - 1: 2 5 « r f • t H - (i • / o 8 * * r R = t 5 > O A n d a n t i n . är det som står på,hvad t a - g e r hon sig till. E. Jag re_ dau bön_hörd "år. 0 N h - h — s — ^ K Jag känner det, ack i E E E 5 Li 33 p B M H F FF - E ja! Jag re - dan bon-hörd är, bb±å jag käu.ner det ack ja! 7 nkXJN Jag re .dan bön - hörd H f f s h g pt g : | | g ar. jag kan ner det, ack ja! A Hvem är som bön. hör dig, så sva . ra strax, hva' å å é |„ j . y j k) J))tJg£é L^r~£J u a f - l f - i f m LF B É LLlf g 1 sa v Det är t e . a t e r u s gud, De-us ex machina! Kor: Hur - ra, hurra, Vic Ö E 3 E 6 tt s v a # # I:—% f v ^ F i»* f r ' — £ r 157 to - ri - a ! Allegro. tf l~i *^r fe t • F » i d S C ÉÉ l l É r f * * Hur . ra, hur_ra, hur « ^ T] I Y H 4 - j f ^ r r r / | » • — • — # — »• F — l-D2 * * U — — - 0 * 0 • - y « a — « / / ^ * • — # — f v a* s =»• J : - g y # - r ra, hur-ra, Vic - to . ri . a ! Hur . ra, liur-ra, hur - ra, hur.ra, Vie . to . ria! t e : « — - K | ^ K k S k k- i t - 1 - > - - W - — & A * • P" 9 • » 8. • - f = = ~jS —1 • 4 ' i \t f j ft r: t —% : n rf t V ^ i «:*. « f — f— •7 f —

y p - — 0 J - ' — : v f * f p — s £ 70 U b: ±t w ±t Andantine. F. Äl - ska - de El . sa, på r ~ n m i $ S i y - t <; =8= £ £ kär . le_kens ving . ar hit till min kä . re _sta flu - git har jag. £ = H = f T P T I " 9 : ? •" mé m F Först vill jag va - ra som bu . det dig briug - ar om all den lye.ka som liäudt oss i dag. £ i I p i ä g F T r t " ' •• S EV.„„ Ej p i i - i) r r Fint a: i58 E. \ 1> - ska - de Fol.ke, o säg livad som liåndt, säg hvilken lyc - ka oss him - len liar såudtf ^ ^ i) J) M " T — T T i') J-) /l ?• i I s M E T r m ' *?= 0 . Tänk, 0111 för mig det är il - la be.vändUVBe . rät - ta, beiät - ta, mitt ö - ra är spändt. r p pif, £n m b i i ^ ^ i j i > i i > 1 i K P fe fe" D. C. al Fine. Den samling af vår lcyr.kas fä.der,som Allegro _te hål _ler i vår stad, Har ef . ter mycket, ef - ter mycket, ef - ter mycket ta - lan.de, o . re . ran.de, par . le - r a n . d e och pra - tan.de, ju - ster . an - de och f ^ T L J mm m mm pfpp 3 1 I 3 m T érä - lan.de. Na, vi . da - re! Om . si - der fat _. tat två b e . slut. - Det e _na kännen ni för / O ImN nn B m : H = f = H = f /?\ m t ut. JS. Ja, g väl! det år, att vi en messa få. Ett klokt beslut, men säg det an dra då! E Det £ Må m=m i f t » ' ' *- T rr /Os P r ip 5 9 ar äu mera klokt och ly . der så-. Hvar - eu - da prest, e - ho han v a . r a må, skall hä-daii-el -ter, hä_dan_ef. ter ogift gå Och in-gen ä k - t a 111a - ka ef - ter - trå, , ' m j'1 g É 1 T r t mm Ja, med ett ord, pa för - sla£ af vår p å f . v e s le - gat., är mö - tets be - slut: /C\ å=É^ urr V* coe . li - coe - li - coe-li - coe - li - bat, ja, coe. Ii _ coe - li - coe - li - coe_ li coe - li _ ba,t! jh m É t mm m 7 j t mm m ja, coe - li - coe . li - coe _li - coe . li - coe - li _ bat. Det ™ i "i i b — T — coe _ li coe . li c 7 J) • * m c . fl— J J *- —a f f— O g m + r p r f zf-^ * — i — J t - y — y i . — s s s — v - p immmm B S S f i S » der tror jag visst gjor.de presten flat! KöY Coe_li_coeli - coeli-coe.li - coe_ li - bat! •4 r r f , r ? 0-=. , C i I j=£ • -60 Allegro furioso. Af il -ska jag må spric_ ka af harm^, r a _ s e - r i , Täukaf ö . det så lu - rad_, så pS^B - ^ T ^ " ! 1 —J * * f f * a —1—f ZÄUJI - f — 4 . s — 0 '-0 0 —J—#2_J_ j &—=i I 0 " =*=>= - — * - =& T j j J 4 gon-blicii ru - sat min nä - sa för _ bi. 3 Om nå - gon liar skål; så liar i | | 4- é —r P - | jag att va . ra vred. Kors hvad lyc-kan min i ett jehu kom på sned! Som en sol steg jag -Jt—b — • « , v k , — h jS b -h k \—S ^ 3"Ä #! - j- i j. f U : W "',1 J -* é' é 9 ' é>é>é 4—é'§A ' -<Ö- — FÉS — £ ^ ^ i b 9 ~i T v • v» L 1 7 i» * - i*- 9 — opp^ som skinnpelsföll jag ned. Allt är som en dröm, Det är som ma - ran mig w^m ö r 7 t- i i É r f P~i y f t U i sz= PC sf w ez: Moderato. red. Allt s e . dan A . d a m ska.pad blef, sa är pa var pla_net Den » V . : J f i y M|: i ti i T—f—f—'*—r t i t =^=É£E: t t t : 0 " * C T r J r ? t=] •*- - + •*- —9 W • 9 - ; r r ^ ^ - r c gi£ >»Ui : J_61 J a , tur och o - tur vex la-otu allt- eu - e född till lust och fröjd;, den au . dre till förtret. en o . lyck-lig stund. jemt på jor.dens rund. är för ga - let, för ga - let, för - galet! Att född jag är på trettouljundra . trettonlinndrata talet, ja ta . l e t \ K (f r . Detr 62 ung_karl gör livad lian be_l>a R. O, gå ej så, du hälf-teii af min själ! Jo, lmlf_vau går! far • _ val, far_väl! Alle^retto . K. Hall gick, mitt. si .. sta O ; Ii i , — i fcs K k- hopp det brast, Ej får jag mig en man i hast. Så vi - da eg i det , ta rum, Bland he _ der _ var - da pu - bli _ kum, Fins nå - gon ung - karl som är dum Att ta - ga mig, sitt é iH i i s m y w m t m 0 É 1 j> > Tempo di Yalse. då ej stum, Ty jag är å pren _ dre, å pren _ dre. v=-f l 5EE ' 4 'é-—t m i i i m g i S . ' M å ~ •r - £ r Kör. Ja gumman är å pren - dre, gummanär å pren - dre, gumman är å r\ ® P~n * I > f 1 —p-*—: — f" * f f f 1 & w \ * E i ä - h = . — r « — y - 4 . J - | f r J — 0 — i — i — L E J ' • v - = M = * ÉL v aädnian man - • ^iuBaj»«--^- ^==gai==E3==S3gSaG 4 prest skall o - gift gå, livad tje - nar det väl till, Men Påf _ ven vill så lia'; Bäst ^ p j i J) j' J r i > É é 4J # - ~~ '•+ r m #=» # r T f då att ti - ga still. (P T T - — 4 = 1 Ett F * = = gif - vet löf - te än jag 1# # # * A m— P J aB J) J) J. M - r f » — •i ^ « tu t- f - » ty ^-4 i=f — • — I i ' "i ^ — ? — U . U > - 4 p P H H M o d e r a t o / » Li 9 9 P r 1 T / 1 3 L - J J p e n t): p t ^P ^ 1 y ^ " f ^ é = : ^ - * J ,4 ^ f if i r * J • •/ - — F ^ ^ c J ^ ^ ' L L L / i gör . ligt är: Jag ined vår marknad är be _ lå - ten,Som måg O _ laus ^ f" f" f~ £ f^r f~ * f f~T" T ^ ges på bå_ten,Och É i * B £ B i r — r a i ?5 3 tf i P [,f * . • . ^ - H v K fe— 2P p ') # X p p p i / i - — ^ » ' — _ m- F — / a J i - J - J • " ^ . • 7^——\ •7* 1 J C i. LJ fll» j jag som pap.pa sva.rar ja! Hnr . ra, h u r . ra, hur . ra, h u r . ra, hur _ ra! i i i g k J N ~ ^ — - r " t f m m p t m t 7 I %65 N? 2 0 . RECIT. o Duo.m.m. w i ^ ¥ r j f Fol_kc, tag din El_sa nu i fanini, var in_tc bly^, Du allt liar gjort det förr, last då i ^ Éz i' i' ^ i} r, fi i i]> J>J> 4 i i B p ZZ •är cgr Duett É 331 T * 5 " Moderato. smyg. DUO: O, livad säll _ het, o livad lyc _ k a . Att livaraiin i famn _ en r , i f - ÉÉ i 3 S I trye _ k a . £L Högt få jub - la: du Ur miu É = É Sak _ ta liviska: jag är din! W fe L z = z r f JS5 r I P T 7 . • t S S BE J J f 1 P ^—-•• a z s Z iS*. Tack nii _ na barn ! Som bröl_lops gärd jag Fol _ ke vill for - ä _ ra Den b'ås_ta m fe—h—Ev-4v-^ O o Recit. •&• 77 é' é* * H 33u ZP, å O va _ peu_rustniug som jag har. Den h ä n g e r der i vcrk_sta'n, blank och lclar. At Jar_ len 4 — ^ å j j 3EEEE r- =ö- •5 Mf-rfi 6 3 ± = E i w - o - Tf f iAllegro. sjelf den äni - nad var. iu - uaii du deu får ri ri ré ste svä - i"a, ja, in _ _ nan du den får, du må - sto svä -

ra, Att ic _ kc förr den — ^ — «• — ^3 m• -0 t M 0— \h ')• ib J « X Pil J T T J i * |5 i j.J i4 f | -| « • 5 i ; * m sam _ ma bä - ra, "ui du har blif_vit rid _ da - re, Och in - om kort må dct_ta ske! i m 5 É É É å Låt m f s Pip r 3 Z å r Recit. w j p o : se, det Sr ej Matt med ord du ^ IT» I W ^ jk. i K |k. Ik K k. r — • » ^ ~ — r nr pri . sar fe P 1 1 " 1 1 1 1 • • " din vun - na lyc _ ka, men med brag - der J ii it i r ~ J i ~ J) Ji J) i i i :? 0 0 0 0 é" 0- mj f k t T \ I . sar, - Att du deu värdig är som rid_ders_nian; Ty äu _ nu Icf - ver i vårt ti _ doJhvarf En 1 sed, som i frän fä - dren gått i arf: Att rid - da . ren sin ä l _ ska - riiLnaEj 2 k jm • I t t i — R r ' g * P fcj' ii K=t I a mm s t67 skall med ord, mc» ge_nom stordåd vin _ na. 1 I | A i ' , f - 5 - F — 0 • JL* t : •\ u t - JL :E M — p - p i . i f f f F P l l f i -L PfM t % W) " f r | V" • — a — -é-^-r-T- J l t - ' E r » - • M m - 9— 9— - # - - - m i r t i t (— • y y y = v- • •• f M = - # n f ^ —T v ? ' - i> y t-E-5 O 4+ZS \ y % [, u j j w—w i n #- i l i t K -6 ? ' ~v \±=4k Andante moderäto. F. Fram _ åt, framåt! Mig ma _ liar ä_ råns hud, min kär_lck till mitt lijer-tas herrslta - rin - 11a: För b å- m B ^ = B i t fri - het, rätt, för fo - ster_bygd,vill Gud! Jag käm_pa skall med mod och se - ger vin - ua. När P = f se ger_ stolt och glad till dyr_kad brud , jag hen - ne var - dig koni-mit har till _ ba - ka; Jag T m bo _ _ jer knä och tar min rid - dar. skrud, Som s t r ^ ^ d e n s lön af tro-fast ma ka .68 N9 21. H Y M N . Kör. Marcia maestoso. Hell dig, vårt fo - ster.land! För dig, för dig, ett hell! Vår nu tids stolt-het och var fram_tids ' ' " A A b h (3 $ u X ii A å j u > A J> J i I p p I r A 4 i å j ^ L L L M J :£ rrrm di _ ua sko - gar, sjö _ ar, da - lar, fjell! Hell di^ - na h A i) i i J) i P r n sko_gar, sjö - ar,da_lar, fjell! J : é M é 1 b* J bJ) Dig tro_liets v v v y som tapp - re man vi svä_ra b Dig tro _hets Må som tapp - re man vi sva_ra Hur sck_ler kom _ ma, ga, tid skif_tar an . i> i ' i i i i A A A A Så skyddar A A A J A i i A , A ^ A j) rn Gud vart gam - la, kä ra h h b Nor _ den. s v- Hur sek_ler kom - ma, gå, tid skif - tar ,!> A A A ji P P P f P v i F £ m 5»= PP h h h t r p p p: r . p P p -p t6 9 ILJU Så skyddar Gud vårt gam la kä . ra Nor _ den. och fri - e Sveiuske i i i i kraft Och manna iJ). i r r m nian, m k S Ocli manna _ kraft och fri_e Svenske JLLL J- män. När helst det gäl i i i) i > _ ler vär_ na fo _ ster . A z i=fz ppp^ ? i ULh iij. j y u u L j y* i J > J > J>i- \ \ fi=p m t t t r r f dig, vårt for _ ster_land! Por Var dig, for dig ett liell! Uk A JK. n r f f l 1 im _ tids stolL het och vår fram _ tids a _ ra. ti Ii var frar \ i A Hell di - na sko - gar, g P ^ i i J > k I) .) f T T T T F = t 1 1 £ f F T sjö - ar, da . lar, fjell, hell di - na sko _ gar, sjö-ar, da - lar, fjell, Hcll, hell, hell, hell! u i i å b M , L=L «- g g P | f p g r w bi J r f y P P p 4 J 2